

Date of Publication: 20th December 2019

Vol. IX Issue 10 January 2020

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935

TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம் I & II (each) ரூ.200/-

பரம்பொருள் VI ரூ.200/-

ஆத்ம சமர்ப்பணம் ரூ.150/-

ஐலைஃஸி

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

The Book ரூ.700/-
Garry Jacobs

ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2) ரூ.130/-
N. அசோகன்

சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1) ரூ.150/-
N. அசோகன்

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II ரூ.150/-
N. Asokan

வீடுதோறும் தியான மையம் ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்

அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each) ரூ.100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

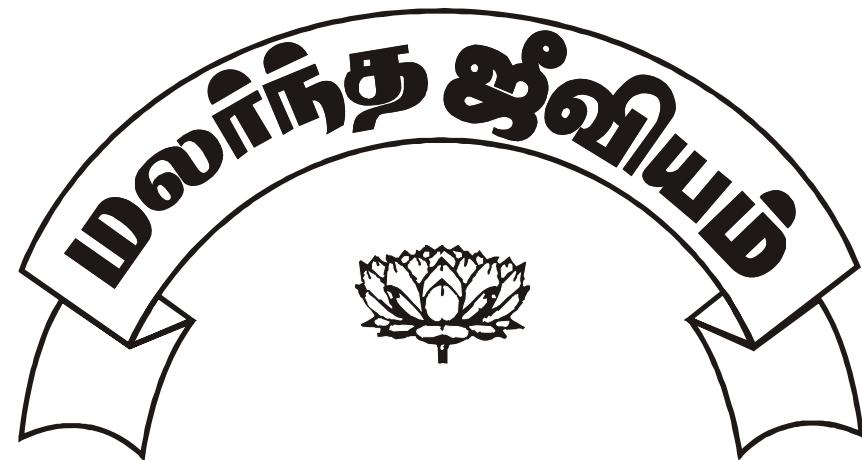
மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. IX Issue 10 January 2020 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜனவரி 2020

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. IX

Issue 10

January 2020

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவெவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	14
சாவித்ரி	15
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	17
பெரிய காரியம்	20
நாம் நல்லவர்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வழி	23
அஜெண்டா	25
The Life Divine – Outline	27
மனித சுபாவம்	30
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	32
Complete Act - பாகம் 2	34
வீடுதோறும் தியான மையம்	38
அன்பர் அனுபவம்	46
Infinity-யினுடைய ஆற்றல்	51
அன்னை இலக்கியம் முகம்	57

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஏஃஜெல்

எண்ணம்
திரும்பினால்
தடை விலகும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கேட்கக்கூடிய பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

॥2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 346

Para 23

Brahman the Reality is the self-existent Absolute.

Maya is the Consciousness and Force of this self-existence.

Brahman in the universe appears as the Self of all existence.

It is the Atman, the cosmic Self.

But it also appears as the Supreme Self transcendent.

It is transcendent of its own cosmicity.

At the same time, it is individual-universal in each being.

Maya can then be seen as the self-power, Atma-Shakti, of the Atman.

This Aspect is usually perceived in a silence of the whole being.

At the least it is in a silence within.

That silence draws back from the surface action.

This Self is then felt as a status in silence.

சத்திய ஆர்வம் பரிணாம வளர்ச்சி.

॥2. பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா — மாயை, பிரக்ரிதி, சக்தி

பரம்பொருள் ஒரு சுயப்பிரம்மம்.

மாயை அதன் சுய இருப்பின் ஜீவியம் மற்றும் சக்தி.

பிரம்மம் பிரபஞ்சத்தில் எல்லா வாழ்வுகளுக்கும் உரிய ஆத்மாவாகிறது.

அது ஆத்மா; பிரபஞ்ச ஆத்மா.

அது தன்னைக் கடந்த சுப்ரீமாகவும் தோற்றுமளிக்கிறது.

அது தன் சொந்த பிரபஞ்சத்துவத்தைக் கடந்தது.

அதே சமயம், அது ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் தனிப்பட்ட பிரபஞ்சமாக உள்ளது.

அப்படியானால் மாயையை அதன் சுயமான சக்தி, ஆத்மாவின் ஆத்ம சக்தியாகப் பார்க்க முடியும்.

முழு ஜீவனின் அமைதியில் இந்த அம்சத்தை நாம் உணர முடியும்.

குறைந்தபட்சம் அதை அக அமைதியில் உணரலாம்.

அவ்வமைதி மேற்பரப்பின் செயல்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்குகிறது.

அப்போது ஆத்மா அமைதியின் ஒரு நிலையாக உணரப்படுகிறது.

அறிவுடை முயற்சிக்கு முன்னேற்றம் முடிவில்லை.

It is felt as an immobile, immutable being.

It is self-existent, pervading the whole universe.

It is omnipresent in all.

But it is not dynamic or active.

It is aloof from the ever mobile energy of Maya.

In the same way we can become aware of it as the Purusha.

It is separate from Prakriti, the Conscious Being.

It is standing back from the activities of Nature.

But this is an exclusive concentration.

It limits itself to a spiritual status.

It puts away from it all activity.

It is to realise the freedom of Brahman the self-existent Reality.

It is free from all limitation by its own action and manifestation.

It is an essential but not total realisation.

The Conscious-Power is the Shakti that acts and creates.

It is not other than the Maya or all-knowledge of Brahman.

It is the Power of the Self.

Prakriti is the working of the Purusha.

It is Conscious Being active by its own Nature.

நியாயத்தை நிச்சயமாக வழங்க முடியாத சட்டம் அனியாயத்தை நிச்சயமாகத் தடுக்கும்.

அது சலனமற்ற, மாற்றமற்ற ஜீவனாக உணரப்படுகிறது.

அது சுய இருப்புடையது, பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் வியாபித்திருப்பது.

அது அனைத்திலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது.

ஆனால் அது சுறுசுறுப்பானதல்ல, இயங்கக்கூடியதுமல்ல.

தொடர் இயக்க சக்தி வாய்ந்த மாயையிலிருந்து அது பிரிந்துள்ளது.

அதே போல் நாம் அதை புருஷனாகவும் உணர முடியும்.

அது பிரகிருதியிலிருந்து பிரிந்த தன்னையுணர்ந்த ஜீவன்.

இயற்கையின் செயல்பாடுகளுக்குப் பின்னால் அது நிற்கிறது.

ஆனால், இது ஒரு பிரத்தியேகமான ஒருமுகப்பட்ட கவனம்.

அது ஒரு ஆன்மீக நிலைக்குள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.

எல்லாச் செயல்பாட்டையும் அது ஒதுக்கி வைக்கிறது.

அது சுயமான மெய்ப்பொருளான பிரம்மத்தின் சுதந்திரத்தை உணர்வதாகும்.

அது அதன் சொந்த செயல் மற்றும் வெளிப்பாட்டின் வரையறையிலிருந்து சுதந்திரமானது.

அது முக்கியமானது. ஆனால், முழுமையான உணர்தல் அல்ல.

தன்னையுணர்ந்தது ஒரு செயல்பட்டு உருவாக்கும் சக்தி.

அது மாயை என்ற பிரம்மத்தின் அனைத்து ஞானம் தவிர வேறொன்றல்ல.

அது ஆத்மாவின் சக்தி.

பிரகிருதி என்பது புருஷனின் செயல்பாடு.

அது தன்னையுணர்ந்த ஜீவன் தன் குணத்தால் செயல்படுவது.

நியாயம் வழங்கும் சட்டம்.

There is the duality then of Soul and World- Energy.

There is silent Self and the creative Power of the Spirit.

They are not really something dual and separate.

It is biune.

We cannot separate Fire and the power of Fire.

In the same way we cannot separate Divine Reality and Chit-Shakti.

The Self may be first realised as silent, purely static.

But this is not the whole truth of it.

There can also be a realisation of Self in its power.

Self can be the condition of world-activity and world-existence.

However, the Self is a fundamental aspect of Brahman.

But it has a certain stress on its impersonality.

Therefore, the Power of the Self has the appearance of a Force.

It acts automatically with the Self sustaining it.

It is the witness, support, originator and enjoyer of its activities.

பழக்கமும், ஆசையும் போய் அன்னை முடிவு வருவது
சமர்ப்பணம்.

எனவே, அங்கு ஆன்மா மற்றும் உலக சக்தி எனும் இரட்டைகள் உண்டு.

அங்கு அமைதியான ஆத்மா உண்டு மற்றும் பிரம்மத்தின் படைக்கும் சக்தி உண்டு.

அவை இரண்டும் உண்மையில் இரட்டையானதும் பிரிந்ததும் அல்ல.

அது இரண்டொன்றானது.

நாம் நெருப்பையும் அதன் சக்தியையும் பிரிக்க முடியாது.

அதே போல், சத்தையும் சித் சக்தியையும் பிரிக்க முடியாது.

ஆத்மா முதலில் மௌனமாக, முழுவதும் சலனமற்றதாக உணரப்படுகிறது.

ஆனால், இது முழு உண்மை அல்ல.

சக்தியிலும் ஆத்மாவை உணர முடியும்.

ஆத்மா உலகச் செயல்பாடு மற்றும் உலக வாழ்விற்கு ஒரு நியதியாக உள்ளது.

இருப்பினும், ஆத்மா பிரம்மத்தின் ஒரு அடிப்படையான அம்சம்.

ஆனால், அதன் பொதுத்தன்மை மீது அதற்கு அதிக அழுத்தம் உள்ளது.

அதனால் ஆத்மாவின் திறன் அதன் சக்தியாக காணப்படுகிறது.

ஆத்மா தாங்கிப் பிடிப்பதால் தானாகவே அது செயல்படுகிறது.

அது அதன் செயல்களுக்குச் சாட்சியாக, ஆதாரமாக, மூலமாக மற்றும் களிப்பவனாக உள்ளது.

சிறியதன் நிறைவைப் பெரியதே காணும்.

But it is not involved in them for a moment.

We can become aware of the Self.

Then we are conscious of it as eternal, unembodied.

We are conscious of it as uninvolved in its workings.

It can be felt within the form of being.

But it is also enveloping it, as above it.

It surveys its embodiment from above, adhyaksa.

It is omnipresent, the same in everything.

It is infinite and pure and intangible for ever.

This Self can be experienced as the Self of the individual.

It is the Self of the thinker, doer, enjoyer.

But even so it always has this greater character.

Its individuality is at the same time a vast universality.

Or it very readily passes into that.

The next step to that is a sheer transcendence.

Or it is a complete and ineffable passing into the Absolute.

The Self is an aspect of the Brahman.

ஆனால் ஒரு கணமும் அது அவற்றில் சம்பந்தப்படுவதில்லை.

நம்மால் ஆத்மாவை அறிய முடியும்.

அப்படியானால், நாம் அதை சாஸ்வதமாகவும், அளுபமாகவும் அறிகிறோம்.

அதை அதன் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடாத ஒன்றாக அறிகிறோம்.

ஜீவனின் ரூபத்தினுள் அதை உணர முடியும்.

ஆனால், அது அதன் மேலே உள்ளது போல் அதைச் சூழ்ந்தும் உள்ளது.

அது தன் உடலுருவை மேலிருந்து மேற்பார்வையிட முடியும்.

அது எங்கும் நிறைந்தது, எல்லாவற்றிலும் ஒன்றுபோல் இருப்பது.

அது எப்போதும் அனந்தமானது, தூய்மையானது மற்றும் அளுபமானது.

இந்த ஆத்மா ஜீவாத்மாவின் ஆத்மாவாக அறியக் கூடியது.

அது சிந்தனையாளர், செயல்படுபவர் மற்றும் களிப்பவருடைய ஆத்மா.

இருந்தாலும் அது எப்போதும் இச்சிறப்பான பண்புடையது.

அதன் தனித்தன்மை அதே நேரத்தில் அகண்டமான பிரபஞ்சத் தன்மை உடையது.

அல்லது அதனுள் எனிதாக நுழையக்கூடியது.

அதற்குத்தக் கட்டடம் முற்றிலும் கடந்ததற்குரியது.

அல்லது அது முழுமையான மற்றும் விவரிக்கவொண்ணாத பரம்பொருளில் நுழைவது.

ஆத்மா பிரம்மத்தின் ஒரு அம்சம்.

தேசத்தின் அகந்தையைப் (physical ego) போர் அழிக்கிறது.

In that it is felt as at once individual, cosmic, and transcendent.

The realisation of the Self is the straight and swift way.

It is the way towards individual liberation.

It is the way towards a static universality, a Nature-transcendence.

There is also another realisation of Self.

In that it sustains and pervades all things.

But it constitutes everything.

It is identified with all its becoming in Nature.

Even so, freedom and impersonality are always the Self's character.

There is no appearance of any subjection.

It is not subjected to the workings of its own Power in the universe.

It is not like the apparent subjection of the Purusha to Prakriti.

To realise the Self is to realise the eternal freedom of the Spirit.

(Contd...)

நானு பேர் எதிரில் உணர்வு தன் உண்மை நிலையை
அறிவது, 'வெட்கம்' என்பதும்.

அது தன்னை ஜீவாத்மாவாக, பிரபஞ்ச ஆத்மாவாக மற்றும் பரமாத்மாவாக உணரும்.

ஆத்மாவை அறியும் சித்தி நோன மற்றும் விரைவான பாதை.

அது ஜீவாத்மா மோட்சமடையும் பாதை.

அது இயற்கையைக் கடந்த, இயக்கமற்ற பிரபஞ்சத்தை நோக்கிய பாதை

ஆத்மாவுக்குரிய பிறிதொரு சித்தி உண்டு.

அதில் அது அனைத்தையும் தாங்குகிறது மற்றும் ஊடுருவிப் பரவியுள்ளது.

ஆனால், அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

அது தன் இயற்கையாக உள்ள நிலையில் அனைத்துப் பொருட்களுடனும் கலந்துள்ளது.

இருந்தாலும், சுதந்திரம் மற்றும் பொதுத்தன்மை எப்போதும் ஆத்மாவின் குணமாக உள்ளது.

அங்கு எந்த விதமான கீழ்ப்படிதலுக்கான தோற்றும் இல்லை.

பிரபஞ்சத்தில் செயல்படும் தன் சொந்த சக்திக்கு அது கட்டுப்பட்டது அல்ல.

அது புருஷன் பிரகிருதிக்கு அடங்குவது போன்ற தோற்ற நிலை அல்ல.

ஆத்மா சித்திப்பது பிரம்மத்தின் முடிவற்ற சுதந்திரம் சித்திப்பது.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஆனந்தத்தை உடல் தலைக்மூக உணர்வது வலியாகும்.

இம்மாதச் செய்தி

கெட்ட எண்ணத்தை மன்னிக்க,
நல்லெண்ணம் உயர்ந்து
சத்தியமாக வேண்டும்.

மாறும் நம்பிக்கை குழப்பத்திற்கு வித்து.

சாவித்ரி

Page 229: “Our enemies are fallen, are fallen,” they sang,
“நம் எதிரிகள் அழிந்தனர்” எனப் பாடனர்

- ❖ “நம்மைத் தடை செய்தவர் அழிந்தனர்
- ❖ நாம் பெரியவர். ஆண்டவன் கருணை வடிவானவன்”
- ❖ ஆண்டவளின் அசையாத ஆசனத்தையடைய அப்படி நினைத்தனர்
- ❖ எவரை அவர் செயல்ளைத்தும் எதிர்த்ததோ அவரை அழைத்தனர்
- ❖ அவன் வானை எட்ட, தம் செயலைப் பெரிதுபடுத்தி உயர்த்தினர்
- ❖ தங்கள் குற்றத்தில் அவனைப் பங்குதாரராக்கினர்
- ❖ பரிதாபத்திற்கு, ஈவு இராக்கத்திற்கு அங்கு இடமில்லை
- ❖ இரக்கமற்ற பலம், இரும்பு எண்ண எழுச்சிகள் ஆட்சி செய்தன
- ❖ நேரம் காலமறியாத பயங்கர இருளின் அரசவைக் கொலு
- ❖ இருண்ட தெய்வத்தின் இதமான உருவமாயிற்று
- ❖ அவதியின் அவலம் புகழப்பட்டு பூர்த்தியடைந்தது
- ❖ திராணியற்ற உலகை மீள முடியாதபடி கட்டிப் போட்டனர்
- ❖ வழியற்ற மனம் முடிவற்ற வேதனையுடன் ஆணியடித்து இணைந்தது
- ❖ சகதியில் அவர்களை மிதித்துத் துவைத்த பாதங்களைத் துதித்தனர்
- ❖ வருத்தமான சொல் வெறுப்பாய் எழுந்தது

நெடுநாள் உடல் உணர்வை வெளிப்படுத்திய பழக்கம் (sensitivity) உடலுணர்வாகும்.

- ❖ வருத்தமும் வெறுப்பும் அதன் தனிமையின் இன்பத்தைக் காட்டின
- ❖ வெறுப்பு மற்றவர் வருத்தத்தை விருந்தாக ஏற்றது
- ❖ வேதனைப்படும் வாய் கசந்து சுருண்டது
- ❖ ஆபத்தான கொடுமை அதன் கொடுமையான வாய்ப்பைக் கண்டது
- ❖ வெறுப்பு கறுத்த தேவதை அவ்விடத்திற்குரியது
- ❖ அது மினுமினுத்தது, இருண்ட இதயத்தின் இரத்தினம்
- ❖ தன் வெறுப்புணர்வால் ஆத்மாவை எரித்தது
- ❖ வலிமையின் பாதாளம் கிழிந்த பின் அங்கு உழன்றது
- ❖ அனைத்துப் பொருளும் அக்குணத்தை வெளிப்படுத்தின-
- ❖ மனம் விரிந்து ஜடத்துள் நுழைந்தது -
- ❖ தான் பெற்ற போக்கிரித்தனத்தைப் பதிலாக அளித்தது
- ❖ கெட்ட சக்திகளைப் பயன்படுத்துபவருக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தினர்
- ❖ கை தீண்டாமல் கடிந்து விணோதமாக வெட்டி
- ❖ தெரியாத விதியின் கருவியாக அமைந்தனர்
- ❖ விதியென அமைந்த சிறையாகத் தம்மைத் தகுதியாக்கினர்
- ❖ ஊர்ந்து செல்லும் நேரம் குறைப்படும் மனிதன் போக்கு
- ❖ பயங்கர மனி உழைத்தெழுப்பும் ஒசை எண்ணியது
- ❖ தீமையான சூழல் தீமையான ஆத்மாக்களைக் கறுப்பாக்கியது
- ❖ அனைத்தும் விழிப்புடனிருந்தன. அனைத்தும் குதர்க்கம்
- ❖ நரகலோக அரங்கில் அவன் புகுந்தசைய முனைந்தான்
- ❖ ஆழ்ந்த பள்ளத்துள், அதன் இருண்ட ஆழத்துள்

ஐகீஜிஐகீஜிஓ

ஒரு பகுதி மூலம் சக்தி (force) திறனாக (power) வெளிப்பட்டு (skill) செயல்திறனாகிறது.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/76. விழிப்பு மாற்ற உதவும். பூரிவது அவசியம்.

வெளிநாட்டிற்குப் போய் வந்த அன்பர்கள் அந்நாட்டு வாழ்க்கை, வளம், ஒழுங்கு ஆகியவற்றைப் பாராட்டி, இந்தியா இது போலிருக்க வேண்டும் என்று கூறுவார்கள்.

இவ்வளவு இருந்தும் அங்கு நம்மூர் போல மனதிறைவு இல்லை எனவும் கூறுவர்.

வெளிநாட்டார் ஆன்மீகத்தைத் தேடி இந்தியா வருகிறார்கள் எனில், ஆன்மீகம் இந்தியரிடமில்லை, இந்திய மன்னில் இருக்கிறது என்று பகவான் கூறுகிறார்.

ஆங்கிலேயர் சுத்தம், சுகாதாரம் கொண்டு வந்தனர் என்று பகவானிடம் கூறியபொழுது அவையில்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்றார்.

நாம் நம் பழக்கத்தை விட்டு அன்னிய பழக்கத்தை ஏற்றதால், என்ன இழந்தோம் என்பது நமக்குத் தெரிவதில்லை.

விழிப்பு, ஆன்ம விழிப்பு. ஆன்மா வாழ்வில் விழிப்பது ஆன்ம விழிப்பாகும்.

நாடு கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அறியாமல் இருந்த நாட்களில் (1940-1970) வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டது. கல்வி பல அம்சங்களில் ஒன்று என்றாலும், கல்வி வேண்டும் என்ற விழிப்பு நாட்டிற்குப் புத்துயிரளித்தது.

வசதி தேவை என்ற விழிப்பு, நாட்டை மேலும் உயர்த்தியது.

அறிவு தேவை என்பது அடுத்தது.

மனிதன் முக்கியம் (individuality) என்பது முடிவானது.

சந்தர்ப்ப விசேஷத்தால் அமெரிக்காவில் 300 ஆண்டுகட்டு முன் மனிதன் முக்கியம் என அறிந்தனர். விவசாயம் செய்வதில்

தன்னை அழித்த பிறர் இனிமையான நினைவு சேவை.

மனிதனின் முக்கியத்துவம் தெரிந்ததால் இன்று உலகில் எங்கு உணவுப் பற்றாக்குறையிருந்தாலும் அமெரிக்க உணவு அங்கு வருகிறது. பயிரிடாமலிருக்க மான்யம் தருகிறது சர்க்கார்.

300 ஆண்டுகட்கு முன் அமெரிக்கா கிழக்கில் மட்டுமிருந்தது. மேற்குப் பகுதிகளில் ஜன சஞ்சாரமில்லை. அப்படிச் சென்றவர் 10,000 பேர்கள் அல்லது 2 இலட்சம் பேர்களானாலும் புது State மாநிலத்தை உருவாக்குவர். அங்கு முதற்காரியம் விவசாயக் கல்லூரியை நிர்மாணித்தல். அமெரிக்கர் ஆதிநாள் முதல் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைக் கண்டனர். செய்யும் தொழில் அந்த நாளில் விவசாயம். விவசாயம் கல்வியால் பெருகும் எனக் கண்டனர். இன்று 500 ஏக்கர் பண்ணையை ஒருவரே நிர்வாகம் செய்கிறார். வேறு ஆட்களில்லை. கேட்கவே புதுமையாக இருக்கிறது. கல்வியைத் தொழிலில் பின்பற்றியதால் இன்று அமெரிக்கா உலகை ஆள்கிறது.

ஆத்மா தொழில், வாழ்வில் வெளிப்படுவது விழிப்பு எனப் பெயர்.

அடிமை வாழ்வின் 200 ஆண்டுகளில் ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக்கொண்டோம்.

ஆங்கிலக் கல்வி முறையைப் பின்பற்றினோம். சர்க்கார் நிர்வாகம் ஆங்கிலேயனுடையது. உடையும், தலைமுடியும் அவன் நாட்டுப் பழக்கம். நம் வாழ்வு முறை என்று ஒன்றால்ல. திண்ணை பள்ளிக்கூடம் கல்விமுறையாக விரிவுபடவில்லை. பழைய நிர்வாகம் எனியது. பின்பு அது முஸ்லீம் நிர்வாகமாயிற்று. நமக்கு அரசியல் என்று ஒன்றில்லை. ஆங்கிலேய ஆட்சி ஒரளவு மக்களாட்சியுடன் வந்தது. God Save the King என எங்கும் பாடினோம். இந்தியக் கலாச்சாரம் 200, 300 ஆண்டுகளாக உருப்பெறவில்லை. முதல் விழிப்பு சுதந்திரம். அது பலித்தது.

எப்படி நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவது எனக் காங்கிரஸ்கோ, எந்த அரசியல் கட்சிக்கோ, நேருவுக்கோ

கண்ணோட்டம் மாறினால் ஜடமும் திருவுருமாறும்.

தெரியவில்லை. மகாத்மா நாடு கிராமமாகவே இருந்து கதர் நூற்க வேண்டும் என்றார். உலகில் நேருவுக்குச் சொல்ல ஒருவரும் இல்லை. ஏனெனில் இந்தியா போன்ற ஏழை நாட்டை எங்கும் எவரும் முன்னுக்குக் கொண்டு வரவில்லை. இன்று வரை உலகம் அவ்வழியை அறியவில்லை.

பகவான் விழிப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார். புரிய வேண்டும் என்கிறார்.

அவரைச் சாதகர் இதைப் பற்றிக் கேட்டால் “நான் சத்தியத்தை உலகுக்கு கொண்டு வர முயல்கிறேன்” என்கிறார்.

அதுவே உண்மையானால் நாமும் நாட்டு முன்னேற்றத்தைக் கருதாது சத்திய வேட்கை பெற வேண்டுமா என்பது கேள்வி.

சத்தியம் வந்தால் மனிதன் ஆயிரம் ஆண்டில் செய்வது உடனே செய்யப்படும் என்பது உண்மை. எனவே ஆன்மாவில் விழிப்புப் பெற்று அது மனத்திலும், வாழ்விலும் வெளிப்படுமாறு வாழ வேண்டும்.

Internet வந்தது அதை லேசாகக் குறிக்கிறது. எதிர்காலத்தில் 100 அல்லது 500 ஆண்டுகளில் நடப்பதை internet இனிதே செய்கிறது.

ஆன்ம விழிப்பு என்பது சைத்திய புருஷன் விழிப்பது.

அது அறிவிலோ, உணர்விலோ, உடலிலோ விழிக்கும்.

சைத்திய புருஷன் ஜீவனில் விழிப்பதை பகவான் ஆன்ம விழிப்பு என்கிறார்.

ஜீவனில் ஆன்மா விழிப்பதிலும் வாழ்வில் விழிப்பு ஏற்பட வேண்டும்.

ஏனெனில் நம் இலட்சியம் Divine life, Divine being இல்லை.

நம் அன்றாட வாழ்வு அப்படி அமைய வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஐசீஐஐஃ

மனிதனுக்குத் தேவைப்படும் கடுமையும், வேறுப்பும் யோகத்திற்கும் தேவை, பரம்பொருளுக்கு இல்லை.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

கெட்ட மனிதன் தான் கெட்டவன் என உணர்ந்து கெட்ட காரியம் செய்யாமலிருப்பது பெரிய காரியம். இதை மனம் ஏற்கும். இதே தத்துவத்தை நல்லவனுக்குக் கருதினால் அதை ஏற்குமா? “நல்லவன் தன்னை நல்லவனாக அறிந்து நல்லதும் கெட்டதும் ஒன்றே எனவும் அறிந்து, இனி நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முனைவதில்லை என முடிவு செய்தால்” உலகம் ஏற்குமா? 3 நாட்கள் பிரார்த்தனையை மேற்கொண்டு பலன் பெற்றவர் ஏராளம். ஒரு பிரச்சனை தீர் 3 நாட்கள் பிரார்த்தனை செய்யலாம். அது குறைந்தபட்சம். அதிகபட்சம் என்பது இன்றைவிட நாளை நான் சிறிது முன்னேற வேண்டும் என முனைவது. அந்த முடிவை எடுத்தவர் 3 மணி நேரம் அழைப்பது கடினம். 3 நிமிஷம் பலித்தாலும் பெரிய காரியம். 3 நிமிஷம் பலித்தால் நிமிஷம் நிமிஷமாக அதை உயர்த்த முயல்வது பெரிய காரியம். யோகம் என்பது இவ்வழைப்பு நிரந்தரமாவது. நிரந்தரமாவது எனில் நாள் முழுவதும் உட்கார்ந்து அழைப்பது எனக் கொள்ளக் கூடாது. அதை முதலில் செய்வது அவசியம். அது முடிந்த பின் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால் இந்த அழைப்பு சற்றுப் பின்னணியிலிருக்கும். பிறகு மறந்து விடும். பின்னணியில் எப்பொழுதும் இருக்கும்படி அதை உயர்த்துவது பெரிய காரியம். வேலையெனக் செய்தால் பின்னணியில் உள்ள தீவிரம் குறையும். ஒரு நாளில் சில மணியிருப்பதும் பெரிய காரியம். மனம் அதிலேயே நிலைத்து பின்னணியில் உள்ள அழைப்பு நீடிக்க முயல வேண்டும். 24 மணியில் 10 அல்லது 20 மணியும் இருக்கும். கடைசி 3 அல்லது 4 மணிநேரமும் கூடி வர 20 மணி நேரம் பலிக்கத் தேவைப்பட்ட காலம் தேவை. அந்த நிலையில் அதைச் செய்ய நினைப்பது, செய்வது பெரிய காரியம். திருடிய பொருளைப் பல ஆண்டுகள் கழித்துத் திரும்பக் கொடுத்தால் திருட்டு வெளிவரும். அது

உண்மை. ஆனால், திருடியவன் மனம் மாறிச் செயல்படுவதைக் கண்டு பாராட்டுவது பெரிய காரியம். காலம் மாறும்பொழுது இக்காலத்திற்கேற்றவாறு பழைய நல்ல பழக்கங்களைக் கைவிட்டு புதிய பழக்கங்களை ஏற்கத் தயங்கும் நல்லவர்க்குப் பெரியவர்கள் அது தவறில்லை என ஊக்கப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம். 30 ஆண்டிற்கு முன் மாணவனாக இருந்தவன் இன்று பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரானபின் இந்த வயதிலும் பழைய ஆசிரியரை சார் என அழைப்பது நல்ல பழக்கம். பெயர் சொல்லி அழைப்பதா, சார் என மரியாதையாக அழைப்பதா என்பது பிரச்சனையில்லை. மரியாதை மனத்திலிருந்தால் எப்படி அழைத்தாலும் சரியாகும். நல்ல புத்திமதிகளைக் கூறுபவர் குறைவு. அவர்கள் அனுபவத்தால் அதைச் செய்கிறார்கள். அதைக் கூறுபவரே முழுவதும் பின்பற்றுவது எனிதல்ல. அப்படி ஒருவர் அதைப் பின்பற்ற முடிவு செய்வதே பெரிய காரியம். பின்பற்றுவதும் பெரிய காரியம். பின்பற்றுபவர் பிறருக்குச் சொல்லும் அறிவுரை பலிக்கும். பின்பற்றுபவர் பிறருக்கு அறிவுரை கூற நினைத்துக் கூறாமல் விட்டு விட்டால் அதிகமாகப் பலிக்கும். சந்தர்ப்ப விசேஷத்தால் கூற நேரந்தால் கூறியது கூறியபடி பலிக்கும். 20 வயது மாணவனை ஆசிரியர் நீ தொழிலதிபராக வர வேண்டும் என்றார். அடிக்கடியும் அப்படிக் கூறுவாராம். அவருக்கு நினைவில்லை. 15 வருடம் கழித்து அவன் தொழிலதிபராகிவிட்டான். அது நல்லெண்ணைம். அவரே அன்னை பக்தரானால் பலன் பெரிய அளவிலிருக்கும். பையன் குடும்பத்திற்கும், industry தொழிலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவன் பிறந்த ஊரில் தொழிலுமில்லை. அவருடைய பொதுவான இலட்சியத்தை அவனிடம் கூறினார். அது குறிப்பாகப் பலித்துவிட்டது. அப்படிப் பலிப்பதும் அவனுடைய பரம்பரை, குடும்பம், சுபாவம், ஜாதகப்படி அமையும். அப்படிப் பலிப்பது பெரிய காரியம். அது பலிக்கத் தவறாது. அப்படி அது பலிக்கத் தவறுவது அதைவிடப் பெரிய காரியம். அந்த இளைஞர் வயது வந்தபின் எவர்மீது நல்லெண்ணைம்

இறைவனின் ஆர்வமான பூரணயோகத்தை மனிதன் விரும்புவதில்லை.

மனிதன் ஏற்பது மனத்தின் உந்துதல்.

கொண்டாலும் அவர் தொழிலதிபராவார். அவர் என்னம் அனைவரிலும் பலிக்கும். பிறருக்கு ஆசீர்வாதம் செய்யும் தகுதியை அவர் பெறுவார். அந்த நிலையைக் கடந்தவர் செய்யும் ஆசீர்வாதம் பெறுபவருக்கு ஆன்மீக சித்தி பெற்றுத் தரும்.

இலட்சிய மனிதன் செய்வது, செய்ய நினைப்பது அனைத்தும் பெரிய காரியம். பெரிய காரியம் எனிய மனிதனால் முடியாதது. அவனால் தன்னை மட்டும் நினைக்க முடியும். எதையும் பிறர் கோணத்தில் மட்டும் கருதுவது பெரிய காரியம். பிரம்மம் உலகைச் சிருஷ்டித்துத் தன்னை மறந்தது. மனிதன் உலகில் செயல்படத் தன்னை மறப்பது பெரிய காரியம். அதை ஜட இருளின் அற்புதமான இரகஸ்யம் என்று சாவித்ரி கூறுகிறது. நமக்குப் பிரம்மம் அறிய முடியாதது. சிருஷ்டி மனிதனுக்குரியது. பிரம்மம் உலகில் தன்னையறிய முடியாதபடி ஜடமாகவும், இருளாகவுமான ஜட இருளாகியது அதன் இரகஸ்யம். அது ஆச்சரியம். ஆச்சரியமான இரகஸ்யம். வேலையில் தீவிரமாக ஈடுபடுபவன் வேலை சிறப்பாகும்பொழுது தன்னை மறக்கிறான். வேலையில் தன்னை மறப்பவன், தன்னில் தன்னை மறப்பது பெரிய காரியம். அந்நிலையில் மனிதன் பிரம்மமாகிறான். அது அஞ்ஞான பிரம்மம். ஒனி எனும் ஜோதியில் மனிதன் தன்னை மறப்பது ஞான பிரம்மம். இறைவனை மட்டும் நம்பி வாழ்வது தூய்மை என அன்னை கூறுகிறார். தூய்மை அமைதியானது. அது பேரமைதி. தூய்மைக்குத் தன்னை அனுபவிக்கும் வேகம் எழுந்தால் அது புல்லரிப்பது அமைதி என சாவித்ரி கூறுகிறது. தூய்மையான மனிதன் தூய்மையை உற்சாகப்படுத்தி புள்ளாங்கிதமடைவது ஆன்மீக சாந்தி, அமைதியாகும். அவன் பார்வைக்கு உலகிலுள்ள பொருள்கள், நமக்கு விகாரமான பொருள்கள் உட்பட, அழகாகத் தெரியும் என்பது சாவித்ரி.

(தொடரும்...)

ஒழிண்ணெல்

முரண்யோகம் பரம்பொருளுடன் ஜக்கியமானவனுக்குரியது.

நாம் நல்லவர்களா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வழி

N. அசோகன்

நாம் நம்மை நல்லவர்கள் என்று பொதுவாக நம்புகிறோம். மேலும் நமக்கு நல்லக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்றும் நினைக்கிறோம். இதெல்லாம் எந்த அளவிற்கு உண்மை என்பதைக் கீழ்க்கண்ட வழியில் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஒரு நல்ல வசதியான மற்றும் செல்வாக்குப் படைத்த ஓர் அன்னை அன்பர் நம்மிடம் வருவதாக வைத்துக் கொள்வோம். “நீங்கள்தான் என்னை அன்னைக்கு அறிமுகப்படுத்தினீர்கள். நான் உங்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன். உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் எனக்கு ஒரு போன் கால் போடுங்கள். அடுத்த ஒரு மணி நேரத்தில் உங்கள் வீட்டிற்கோ அல்லது அலுவலகத்திற்கோ பணம் வந்துவிடும். எந்தச் சிபாரிசு தேவை என்றாலும், எந்த வகையான உதவி தேவை என்றாலும் நான் உங்களுக்கு அதைச் செய்து தருகிறேன். உங்களுடைய மாதாந்திர மனிகை சாமான் பட்டியலை என்னிடம் கொடுங்கள். ஒவ்வொரு முதல் தேதியும் உங்களுக்குத் தேவையான மனிகை சாமான்கள் உங்கள் வீடு தேடி வந்துவிடும். கோடை விடு முறையில் எங்கே போக விரும்புகிறீர்களோ அவ்விடத்திற்குப் போக உங்களுக்குத் தேவையான விமான மற்றும் ரெயில் டிக்கெட் நான் வாங்கித் தருகிறேன். செல்லும் இடத்தில் தங்கும் வசதி, சாப்பாட்டு வசதி எல்லாம் நான் செய்து தருகிறேன். உங்கள் மகனோ, மகளோ வெளிநாடு சென்று படிக்க விரும்புகிறாரா, அவருடைய படிப்புச் செலவை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். உங்கள் குடும்பத்தில் யாருக்காவது உடல் நலக் குறைவு ஏற்பட்டால் நீங்கள் விரும்பும் மருத்துவமனையில் அவரைச் சேர்க்கலாம். அந்தச் செலவை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அது பல லட்சங்கள் ஆனாலும்

நாம் சிருஷ்டியில் பரம்பொருளாக மாற முடியும்.

பரவாயில்லை. மரியாதை பார்த்துக் கொண்டு கேட்காமல் இருக்க வேண்டாம். என் பணம் உங்கள் பணம். உங்களுக்குச் சேவை செய்யக் காத்திருக்கிறேன். உங்கள் சந்தோஷம்தான் என் சந்தோஷம். உங்களுக்குச் சேவை செய்வதே என் பாக்கியம்.”

இப்படி ஒருவர் சொல்லிய பிறகும் நாம் அவரிடம் எந்த உதவியும், சலுகையும் கேட்காமல் இருக்கிறோம் என்றால் நாம் உண்மையில் நல்லவர்கள் ஆவோம். அப்படி இல்லாமல் அவரிடம் ஏராளமாகப் பண உதவி வாங்கிக் கொண்டும், எல்லா விதமான சலுகைகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டும் இருந்தோம் என்றால் அப்பறும் நாம் நல்லவர்கள், கட்டுப்பாடு உடையவர்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருப்பது வெறும் வேஷம் என்றாகிவிடும்.

ஒழிண்ணூல்

ஜீவிய மணி

நாமறிந்த மனித வாழ்வுக்கும், அன்னையை மனிதன் ஏற்றுக்கொண்ட பின் அவனுக்கு அமையும் வாழ்வுக்கும் உள்ள வித்தியாசம், எவரும் மறுக்க முடியாத ஒன்று. அது குருடனுக்கும் புரியும் வகையில் இருப்பதால், கண்ணில் படாமல் இருக்காது; மனத்தில் ஆழ்ந்த புதிய கருத்தை ஏற்படுத்தத் தவறாது. விரைவு, நெகிழிவு, மகிழ்ச்சி, வெற்றி, அழைப்பை ஏற்கும் வேகம் ஆகியவை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் தெளிவாக இருக்கும். திடீரன்று மரியாதை ஏற்படுகிறது; அன்றாடக் காரியங்கள் அபரிமிதமான பலனை அளிக்கின்றன. புதிதாகப் புத்திசாலித்தனம் பொங்கி வருகிறது; நாள் முழுவதும் கடுமையாக உழைத்தாலும் களைப்பு ஏற்படவில்லை; உற்சாகம் வழக்கத்திற்கும் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது; எதுவும் அளவுகடந்து கூடி வருகிறது; மனிதர்களும், நிகழ்ச்சிகளும் நம்மை வரவேற்று, பலன் அளிக்க விழைகின்றனர்; வாழ்வு பொலிகிறது. அன்னையை ஏற்றுக் கொண்ட பின் நிகழும் அற்புதங்கள் இவை.

இறைவன் செயல்பாடு நாம் செயல்பாடுக் கூடாது.

அஜெண்டா

கீழ்க்கண்டது அன்னை சத்பிரேமிடம் கூறுவது:

அன்று, உதாரணமாக, நேற்றைய முன்தினம் (நேற்றிரவல்ல, அதற்கும் முன்னிரவு) நான் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் இருந்தேன். ஸ்ரீ அரவிந்தர் சிறு வயது போட்டோவில் உள்ள தோற்றத்தை ஏற்று, இளமையாக, நீண்ட முடியுடன் இருக்கிறார். போட்டோவில் முழுமுகமும் தெரிகிறது. கருமையான முடி, மாநிறம். அவர் அப்படியிருக்கிறார். அது படமல்ல. அவரேயாகும். நாங்கள் சிலவற்றைக் கண்டோம், சிலவற்றைப் பற்றிப் பேசினோம். (நாங்கள் அதிகம் பேசுவதில்லை). சிலவற்றைப் பார்த்தோம். திடீரென பகவான் முகம் வேதனையால் சூழப்பட்டது. (முகம் சுருங்கியது போல் சைகை செய்தார்). பொதுவாக அமைதியான அவர் முகம் சிரித்தபடி சாந்தமாக இருக்கும். திடீரென வேதனை எழுந்தது. ஒரு seat போன்றதில் விரைவாக சாய்ந்து உட்கார்ந்தார். அது படுக்கை போன்ற இடம். எனவே நான் அவரைப் பார்த்தேன், அவர் என்னிடம் கூறினார், “ஓ! என் கருத்துகளைச் சிறைக்கின்றனர். இவனைப் பார். எப்படி என் எழுத்தை மாற்றிப் பேசுகிறான்.” உடனே நேரமாகிவிட்டதால் நான் எழுந்துவிட்டேன். நானே பேசிக் கொண்டேன், ‘‘இந்த நிலையில் வேதனை வரமுடியாதே.’’ இன்று நான் கேள்விப்பட்டேன். இங்கிருந்த A. வங்காளத்தில் அரசியலில் வேலை செய்கிறார் எனவும் அவர் அரசியல் கொள்கைகளைப் பிரகடனப்படுத்துகிறார் எனவும் கூறினார். அதுவே நான் கண்டது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் வருத்தப்படவில்லை. அவர் முகத்திலிருந்த குறிகள் மற்றவர் வெளிப்படுத்திய உணர்ச்சிகள்* (அன்னை சிரிக்கிறார்). எப்படி

★ அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரைத் தம் காட்சியில் கட்டுக்களுடன் பார்த்தது நமக்கு நினைவிலிருக்கும். அக்கட்டு ஆசிரம editor-கள் அவர் எழுத்தை மாற்றி எழுதியவை.

அவன் செயலே நம் செயல்.

இதை நான் விளக்க முடியும்? இது விநோதமானது. அவர் எழுத்தைச் சாதகர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விதமிது. அது அவர் கூறியதல்ல. இங்கு என்ன நடக்கிறது என உனக்குத் தெரியும். நாம் எதை விளக்கிக் கூறுகிறோம் என்பதும் தெரியும். அது திறனற்றவர் செதுக்கும் சிலை போல் மொட்டையாய், நகாசற்ற முரடான செயல் போன்றது. மிகைப்படுத்திய காடு முரடான செயல். அகந்தையால் சிதைக்கப்பட்ட பிளவு அது. எப்படிக் கூறுவது எனத் தெரியவில்லை. அங்கு எல்லாம் ஒன்றே. ஒரே விஷயம் எல்லா ரூபங்களையும் எடுத்துக் கொள்கிறது. (அன்னை இரு கைகளையும் ஒன்றுள் ஒன்றாக மடித்துக் கொண்டார்). எதையோ சொல்ல வந்தார். ஒரு மையம் மற்றொரு மையத்தைக் கண்டு புரிந்துகொள்வதில்லை. (மீண்டும் கையால் அதையோ செய்கிறார்). அனைத்தும் ஒரே பொருள். மிகவும் மிருதுவானது. எல்லா அசைவுகளையும் ஏற்பது. பிரிவினையின்றி அனைத்தையும் ஏற்பது. எனவே காலையில் தொடர்ந்து நடக்கும் நிலைக்கு என்னைக் கொண்டந்து விடுகிறது. அப்படி இவ்வுலகிற்கு வருகிறேன். இங்கு வந்தாலும் இங்கில்லை. உலகம் உணர்வதைப் போல் நான் பொருள்களையோ நிகழ்ச்சிகளையோ உணர்வதில்லை. அது விநோதமான நிகழ்ச்சி.

நேற்று காலை நேரம் முழுவதும் நான் அப்படியிருந்தேன். ஒரு விநோதமான நிலை. அந்நிலை என்னைத் தன்னை நினைவிலிருத்திக் கொள்ள வற்புறுத்தியது. எனக்குத் தெரியாது என நான் எவரையும் விளித்துக் கூறாமல் கூறியவரை அது என்னை விடவில்லை. உன்னிடம் அதைக் கூறுவதாகக் கூறினேன். அதன்பின் அன்றாடச் செயல்களைச் செய்ய எனக்கு அனுமதி கிடைத்தது.

ஓ லோ ஜிலோ ஓ

வக்ரபுத்தியை ஞானத்தால் அடக்குவது சுருக்குவழி.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

வரம்வர:

நம் மரபுக்கு வாழ்வும், பெண்ணும் பேய். பூரண யோகம் வாழ்வை பிரம்மம், அனந்தம், நித்தியம் என்பதுடன் பிரபஞ்சமே அழிந்தாலும் வாழ்விருக்கும் என்கிறது. தேவாரம், திருவாசகம், பிரபந்தம் போன்றவை கடைசி வரிக்குப் பின் இதைப் படித்தவர் சகல சம்பத்தும் பெறுவர் எனக் கூறும். மாயப் பிரபஞ்சம் என்பது அத்வைதமானாலும், துறவி குடும்பத்தை விட்டுக் காட்டுக்குப் போய் தவம் செய்தாலும் யோக சேஷம், லோக சேஷம் என்பது வழக்கு. யோகமடித்தது என்ற சொல் யோகம் வாழ்வில் பெரிய அதிர்ஷ்டமாகக் கருதப்படுவதைக் காட்டுகிறது.

1. சித்-சக்தி செயல்பட்டு வாழ்வு எழுகிறது.
2. வாழ்வு என்பது மனத்தின் சிறப்பான செயல்.
3. வாழ்வு நிலைகள் நான்கு அவை:

ஜூத்தில் ஜீவனற்ற வாழ்வு.

வாழ்வில் ஆசையென உந்துவது.

மனத்தில் அன்பாக வெளிப்படுவது.

ஆன்மாவில் ஆனந்தமாக உலவுவது.

வாழ்வு என்ற சக்தி ஜூதமாக எழுந்து, ஆசையாக மாறி, அன்பாக மலர்ந்து, ஆனந்தமாக முடிகிறது. வாழ்வு ஆனந்தத்தைத் தேடி பரிணாமத்தால் உயர்கிறது. இதன் முக்கிய சேவை:

வாழ்வு உடலையடைந்து உணர்ச்சியாகி, உயர்ந்து மனத்தை அடைந்து உணர்ச்சியை என்னைமாக மாற்றி, உடலை அவைவன்னைத்தால் ஆள்கிறது. வாழ்வு உடலை அறிவுக்குப்படுத்துகிறது.

வேதாந்த இரகஸ்யம், சூட்சம இரகஸ்யம், யோக இரகஸ்யம்.

மரணத்தால் ஒருடல் அழிந்தாலும் மனித உடலைத் தாங்கும் வாழ்வுக்கு மரணம் நித்தியத்துவம் தருகிறது.

சக்தியும், ஜீவியமும் பிரிந்து வாழ்வாகச் செயல்படுவது பரிணாமத்தால் உயர்ந்து சத்திய ஜீவியத்தையடைந்து பிரிவினையை மாற்றி அவை ஜீவியமாக சேர்ந்து பரிணாமத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது.

இந்த யோகத்தின் இலட்சியம் தெய்வீக வாழ்வு (Divine Life). தெய்வீக வாழ்வுக்குரிய தெய்வீக மனமும், தெய்வீக ஆன்மாவும் தேவை.

சத்திய ஜீவியம் தெய்வீக மனம். தெய்வீக ஆன்மா சத்திய ஜீவியத்திலுள்ளது.

தெய்வீக ஆன்மா சைத்திய புருஷனாக அடி மனத்தில் ஆரம்பிக்கிறது.

சைத்திய புருஷன் பரிணாமத்தால் வளரும் ஆன்மா.

சாட்சி புருஷனுக்கும் பரிணாமத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை.

சாட்சி புருஷன் வளர்வதில்லை, அவன் உள்மனத்தில் இருக்கிறான்.

ஆத்மா வளர வேண்டுமெனில் அது முழுமை பெற வேண்டும்.

அதன் 6 பகுதிகள் பரமாத்மா, பாதாளம், ஐட இருள், மேல் மனம், இடைப்பட்ட ஆத்மா, சூழ்ந்துள்ள ஜீவன். இந்த 6 பகுதிகளுடன் வேறு சில பகுதிகள் சேரலாம்.

இவை அனைத்தும் சேருமிடம் அடி மனம்.

அடி மனத்தில் ஆத்மா முழுமை பெறுவதால் சைத்திய புருஷன் அங்கு முதலில் எழுகிறது.

நாம் ஆசையை ஆன்மா எனத் தவறாக நினைக்கிறோம்.

ஆன்மாவின் இரு அம்சங்கள் 1] ஆசையின் ஆன்மா, 2] சைத்திய புருஷன்.

காப்பாற்ற முயலும் மனிதன் தன்னை ஏமாற்றிக் கொள்கிறான்.

நம் கரணங்கள் அனைத்தும் இரண்டிரண்டாகப் பிரிந்துள்ளது போல் ஆன்மாவும் இரண்டாகப் பிரிகிறது. சைத்திய புருஷன் அதன் உயர்ந்த அம்சம்.

சைத்திய புருஷன் திருவுருமாற்றத்திற்குரியது.

இத்திருவுருமாற்றத்தின் பகுதிகள் இரண்டு. 1) அகம், 2) புறம்.

அகமும் புறமும் அளவோடு நிதானமாகத் திருவுருமாறினால் யோகி பூரண யோகியாவான்.

இது உலகம் அறியாததில்லை.

ஒரு சிறிதளவு அகம் திருவுருமாறியவருண்டு.

அதற்குரியளவு புறம் ஆதரவில்லை என்பதால் அந்த சித்திகள் அரைகுறையானவை.

புறம் சிறுபிள்ளையாக இருந்து அகம் திருவுருமாறினால் யோகி குழந்தை போல் நடப்பார். அதைப் பாலவாதம் என்பர்.

அகம் ஓரளவு திருவுருமாறி புறம் காட்டுமிராண்டியாகவே இருந்தால் யோகியைப் பிசாசவாதம் என்பர்.

வாழ்வில் அனுபவமோ அறிவோ பெறாத பைத்தியத்திற்கு அகத்தில் பக்குவம் வருகிறது. அது உன்மத்தவாதமாகும்.

சுவாமி இராமலிங்கம் உடல் ஜோதியாய் மறைந்தது என்ற செய்தியை பகவான் குறிப்பிடுகிறார். அவருக்குச் சத்திய ஜீவியம் புறத்திலும் பலித்ததாக பகவான் நினைக்கிறார்.

(தொடரும்)

ஒழிகளுக்கு

ஜீவிய மனி

வளரும் மெளனம் பெருகும் செல்வம்.

இறைவனை எழுப்பும் கட்டுப்பாடு.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

ஆரம்பக் காலத்துத் தாழ்ந்த பழக்கங்கள், கொச்சை மொழியாகவோ, சாப்பாட்டுப் பழக்கமாகவோ இருக்கிறதா என யோசனை செய்.

காலம் மாறுவதால், படிப்பு வருவதால், மனிதன் முன்னேற விரும்புவதால் கூலிக்காரன் மகன், நியூயார்க் கல்லூரி ஆசிரியராகிறான். தறி நெய்யும் நெசவாளி மகன் வெளிநாட்டுப் பயிற்சி பெற்று எனஜினீஸராகவும், தொழிலதிபராகவும் ஆகிறான். ஞானம் பெற்று மகானாகிறான். I.G, செக்ரடரி, கலெக்டர், எம்.எல்.ஏ. மந்திரி பதவிக்கு உயர்கிறான். ஆனால் பயிற்சி, பட்டம், பதவி உயர்ந்துவிட்டதால், பழக்கம், நடத்தை, சுபாவம், ஆகியவை முழுவதும் மாறி விடா. அவை பல ரூபங்களில் நம்மிடம் பல அளவிலிருக்கும். உயர்ந்த வாழ்வு இன்று நம் திறமையால், அதிர்ஷ்டத்தால், மேலும் உயரும் நிலையில் பழைய வாழ்வின் சுவடுகள் ஒரு சொல்லாகவோ, ஒரு செயலாகவோ வெளிப்பட்டு விட்டால், அதே நிமிடம் அனைவரும் நம்மைப் பற்றிய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்வார்கள். வந்தது போய் விடும். மனிதர்கள் கண் பொல்லாதது. அதிலிருந்து தப்ப முடியாது என்பது உண்மை.

வாழ்க்கைக்குப் பதினாயிரம் கண்களுண்டு. செய்வதையும் சொல்வதையும் மட்டும் அது பார்ப்பதில்லை. நினைப்பதையும், உணர்வதையும் பார்க்கக் கூடியது. பெரிய அதிர்ஷ்டம் வரும் சமயத்தில் நினைவு, பழைய நிலைக்குரியதானால், அந்த நினைவே வரும் அதிர்ஷ்டத்தை விலக்கும். அதனால் நம் சொல், செயல், நினைவு உணர்வு ஆகியவற்றைச் சோதனை செய்து தூய்மைபடுத்திக் கொள்ளுதல், எதிர்கால வாழ்வு சிறப்புறுவதை ஆதரிக்கும்.

அறியாமையைக் கடந்த உள் மனம்.

வெளிநாடுகளில் வேலை செய்த 40 வயதான பெரிய பட்டம் பெற்றவர் தம் ஆரம்பகால வாழ்க்கையின் அம்சங்களை அறியாமல் நாலு பேர் மத்தியில் பேசும் பொழுது அழுகிய பண்டம் மலிவாகக் கிடைக்கும், அத்துடன் ருசியாக இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டார்.

மகாத்மா காந்தியின் சீடர்கள் தங்கள் ‘ஆசிரமத்’தை ஊருக்கு வெளியே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே அமைத்து அக்குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பது, அம்மக்களுக்கு நல்ல பழக்கம் கற்றுக் கொடுப்பது போன்ற சேவையில் ஈடுபட்டதால் முன்னுக்கு வந்தவர் பலர். படித்தவர், பட்டம் பெற்றவர், மேல் ஜாதி யில் மணம் புரிந்து கொண்டவர்கள், அரசியலில் முன்னுக்கு வந்தவர்கள் என உயர்ந்தவர் பலர். இதுபோல் முனிசிபல் கெளன்சிலரான ஒருவரை ஆரம்பகாலத்தில் அவரை ‘ஆசிரமத்தில் சேர்ந்த கெஜுட் பதவி ஆபீசர் தம் வீட்டுக்கு அழைத்தார். எழைட்டு பேர் பேசிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், கெளன்சிலர் தாம் உட்கார்ந்துள்ள இடம் வீட்டுக்குள் இருப்பதையும் அறியாமல் தம் பக்கத்தில் எச்சிலைத் துப்பினார். கெளன்சிலர் பதவி, ஆசிரம வாழ்க்கை, காந்தீயம், இலட்சியம் ஆகியவற்றைத் தாண்டிச் சிறு வயது பழக்கம் பலர் முன்னிலையில் வெளிவருகிறது.

தாஜ்மகால் பார்க்கப் போனவர்களை I.A.S trainee ஐ.ஏ.எஸ் பயிற்சிக்கானவரை அழைத்துப் போய் காண்பிக்கச் சொன்னார்கள். வாழ்வின் அடி மட்டத்திலிருந்து உயர்ந்தவர். சுற்றிப் பார்த்த பின் I.A.S trainee வந்தவர்களைப் பார்த்துத் தமக்கு tips ஏதாவது பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். அவர் கேட்டது புதிய நிலையை எப்படிப் பாதிக்கும் என உணரவும் முடியாத நிலை அவருடையது.

(தொடரும்)

ஏஃபைஃபை

நம்பிக்கையே குரு-சிற்ய நிலையை நிர்ணயிக்கும் யோகத்தின் முதற்படியாகும்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

இக்கருத்து யோகத்திற்கு, வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுமா? பயன்படும். ஆசனம், பிராணாயாமம், மந்திரம், ஜபம், யாகம், யக்ஞம் ஆகியவை முறைகள். நாம் அவற்றைப் பின்பற்றாமல் சமர்ப்பணம், சரணாகத்தையைப் பின்பற்றுகிறோம். சமர்ப்பணத்தை முழுமையாக ஒரு மில்லிசெகண்ட் தாமதமின்றி ஏற்றாலும் அதன் மூலம் நம் ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தம், சமர்ப்பணமானால் மோட்சம் கிடைக்கும். மோட்சத்தை ஏற்றால் யோகம் முடியும். ஏற்காவிட்டால் ஜீவன் பிரபஞ்ச ஜீவனாகி, மனிதன் சாதனை உலகின் யோகமாகி, மனித சுபாவத்தையும் உட்கொண்டு பூரண யோகத் திருவுருமாற்றமாக விழிப்பில் சமாதி நிலை கிட்டும். அடிப்படையான முதற்சித்தி பூரணம் பெறும் நிலையிது. யோகம் (Yoga proper) மேலே தொடரும். அதுவே யோகத்தின் ஆழ்ந்த உயர்ந்த நிலைகள்.

வாழ்வில் முதலில் கூறிய கருத்து எப்படி யோகப் பலனைத் தரும்?

மனித வாழ்வு சுயநலமான வாழ்வு, உலகிலிருந்து பிரிந்து வாழும் வாழ்வு.

குடும்பம், நட்பு, உறவு, ஊர், உலகத்துடன் உணர்வால் சேர்ந்து வாழும் வாழ்வு பிரிவினையை மனம், உயிரிலிருந்து விலக்கும், இது எனிதல்ல.

ஒருவர் அதைச் செய்தால், பிறருக்குப் பசி எடுப்பது தனக்குப் பசிப்பதாகத் தெரியும்.

இராமகிருஷ்ணருக்கு மாட்டின் மீது விழுந்த அடி விழுந்தது. உயிரால் ஓன்றிய பின், உடலாலும் ஓன்ற முடியுமா?

அது பிரிவினை உடலிலும் விலகுவது.

பிரிவினை விலகினால், கரைந்தால் ரூபம் கரையும்

மனமும் ஜடமும் இடம் மாறினால் உலக முன்னேற்றம் பெற்றாரும்.

ரூபத்தைக் கரைப்பது இலட்சியமில்லை.

சிறந்த ரூபத்தை உற்பத்தி செய்வது இலட்சியம்.

சிறந்த ரூபம் கரைந்த ரூபம்.

பிரிக்கும் ரூபம் பிறருடன் இணைப்பது ரூபம் சிறந்த ரூபமாவது.

தாயாருக்குப் பெண் மீது பிரியம்.

கணவனுக்கு மனைவி மீது உயிர்.

மனைவிக்குக் கணவனே எல்லாம்.

வளர்ந்த பையன் தகப்பனார் மடியிலேயே வளர்கிறான்.

பெண் படிக்கும் கதைகளைத் தாயாருக்குச் சொல்லி மகிழ்கிறாள்.

கணவன் என்ற ரூபம் மனைவி என்ற ரூபத்தால் பிரியத்தை அனுபவிக்கிறது.

அனுபவம் ஆனந்தமாகிறது.

கணவன் பிரியத்தை அனுபவித்தால் மனைவியின் பிரியம் தெய்வப் பிரியமாகிறது.

அதைப் பெறக் கணவன் தன் ரூபத்தைச் சிறப்பாக்குகிறான்.

ஜக்கியம், பரஸ்பரம், சுமுகம் (unity, mutuality, harmony) சத்திய ஜீவிய உணர்ச்சிகள்.

கணவன் மனைவிக்குள் எழும் சுமுகம் பரஸ்பர உணர்வாகி ஜக்கியமானால், ரூபம் சிறந்து, ரூபமற்ற ரூபமாகும். அதாவது ரூபம் உற்பத்தியாகும் ரூபமற்ற மூலமாகும்.

மனிதன் தெய்வமாகி, பிரம்மமாகி, தெய்வத்தில் பிரம்மமாகி, முடிவில் மனிதனில் பிரம்மமாகும் நிலையில் ரூபமிருக்காது. இருக்காது எனவும் சூற முடியாது.

(தொடரும்)

ஏக்ஜெஸ்

ஜடமும் ஆன்மாவும் இடம் மாறினால் குடும்பம், நாடு, பெரு முன்னேற்றமடையும்.

Complete Act - பாகம் 2

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. P.V. பாலகிருஷ்ணன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 14.10.2018

கோமுட்டிச் செட்டியார்கள் நிறைந்த ஊர் அது. பல ஊர்களில் தொழில் முன்னேற்றத்தைக் கண்ட செட்டியார்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அவ்வூரில் புதுத் தொழில் ஆரம்பிக்க விரும்பினர். அவர்களுக்குப் பழைய சாமான்கள் வாங்கிப் பழக்கம் உண்டு. அதனால் அவர்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டிய தொழிலுக்குரிய இயந்திரங்களை ஏராளமாகப் பழைய மெசின்களாக வாங்கினர். பொருளுக்கு ஜீவன் உண்டு. மூடப்பட்ட தொழில்களிலிருந்து வாங்கப்பட்ட மெசின்கள் அவை. அவர்களால் அத்தொழிலை ஆரம்பிக்கவே முடியவில்லை. எது லாபம் என்பதைப் பற்றி நமக்கு நம் பரம்பரைப் பழக்கங்கள் உண்டு. அவை முன்னுக்கு வர உதவா. DCM திறமைக்குப் பேர் போன கம்பெனி. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவில் World Management Conference நடக்கும் பொழுது DCM முதலாளியைத் தலைமை தாங்கச் சொன்னார்கள். அவருக்கு அப்பொழுது 8 தொழில்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று Rayon Tyre Cord என்பது. நான் சொல்லும் காலத்திற்கு 20 வருடத்திற்கு முன் Rayon Tyre Technology மறைய ஆரம்பித்தது. அதனால் ஜோரோப்பாவில் ஒரு கம்பெனியை மூடினார்கள். அந்த Technology-ஐ விற்றார்கள். DCM முதலாளி திறமைக்குப் பேர் போனவர். Technology மறைவதால் (outdated) மிக மலிவாக விற்றார்கள். மிக மலிவு என்பதனால் DCM அந்த Technology-ஐ வாங்கினார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் வேலையை ஸஞ்சம் கொடுத்துச் செய்யமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு செலவாக்கும் நேர்மையும் உண்டு. அதிகாரிகள் இவர்களைக் கண்டாலே பணம் கேட்கமாட்டார்கள். தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்த காலத்தில் முதல் வருஷம் 40 கோடி வியாபாரம் ஆயிற்று. 2 கோடி இலாபம் நின்றது. ஆனால் இந்தப் பொருளை

அவை பழக்கம், நடத்தை, சுபாவமாகவும், பண்புகளாகவும் வெளிப்படுகின்றன.

உபயோகப்படுத்துபவர் நாளுக்கு நாள் குறைந்து உலகில் 4 கம்பெனிகளே இவர்கள் பொருளை வாங்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டனர். ஓரிரு ஆண்டுகள் கழித்து செய்த தவற்றை உணர்ந்து கம்பெனியை மூட முடிவு செய்தனர். நிர்வாகத் திறமையினாலும் ஓரளவு லாபத்தோடு ஒடுகின்றதாலும் மூடாமல் இருந்தனர். ஒவ்வொரு ஆண்டு share holder கூட்டத்திலும் அந்த ஆண்டு கம்பெனியை மூடுவதாகத் தீர்மானம் செய்வார்கள். ஆனால் அந்த முடிவை நிறைவேற்றுவதில்லை. இப்படிப் பத்து ஆண்டுகள் சென்றன. அப்பொழுது நாம் Consultancy இந்தியாவில் செய்து கொண்டிருந்தோம். அவர்களை நெருங்கி நாம் கேட்ட பொழுது இந்த விவரத்தைச் சொல்லி இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் உண்டா எனக் கேட்டார்கள். பரிகாரம் இல்லாத பிரச்சனையே இல்லை என்பது நம்முடைய கொள்கை. 2 கோடி லாபத்தை இரு மடங்காக்கலாம் என்று நாம் கூறியதை அவர்களால் நமப் முடியவில்லை. நமது அடிப்படைக் கொள்கை வேறு. அது ஜீவனுள்ள கொள்கை. கம்பெனி சமூகத்தின் அங்கம் என்று நாம் கருதுகிறோம். நாடு சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகளான நேரம். பசுமைப் புரட்சி வெற்றியடைந்த நேரம். எல்லையைத் தாக்க வந்த எதிரி தானே திரும்பிப் போன நேரம். பாங்குகள் ஏராளமாக தேசிய மயமாக்கப்பட்டு பத்தாயிரம் மடங்கு விரிவடைந்த காலம். மார்க்கெட் ஜீவனுள்ள உயிர்த் துடிப்போடு இருக்கிறது. Company is the child of the society - கம்பெனி நாட்டிற்குப் பிறந்த குழந்தை என்பது நம் கொள்கை. அவர்கள் செய்த தவற்றை உணர்ந்து கம்பெனியை மூட நினைப்பது சரியான கொள்கை. ஆனால் கம்பெனியை நாம் அறிவது போல் அவர்கள் அறியவில்லை. கம்பெனிக்கு ஜீவன் உண்டு. அந்த ஜீவன் கவனத்தால் விழித்துக் கொள்ளும். தொழிலுக்கு ஜீவன் உண்டு. வேலை செய்யவர்களுக்கு ஜீவன் உண்டு. செலவாகும் பணத்திற்கு ஜீவன் உண்டு. மார்க்கெட்டுக்கு ஜீவன் உண்டு. இவற்றுள் ஒன்று விழித்துக் கொண்டாலும் கம்பெனி இலாபகரமாக வேலை செய்யும். நம்

தலைகீழ் மாற்றத்தால் எதிர்கால நோக்கம் பேரளவு மாறும்.

முறைகள் இவையனெத்தும் விழித்துக் கொள்ளுமாறு செய்யும். அதனால் அவர்கள் விட்ட சவாலை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம். மேலும் resources - வளங்கள் என்பது நம் கொள்கையில் முக்கியமான இடம். நாம் செய்யும் வேலைகளில் உள்ள resources - வளங்களை நாம் அறிவதில்லை. பள்ளியில் கடைசி மாணவனாக இருந்தவன் வாழ்க்கையில் சிறந்து விளங்குவது அவனுடைய resources வெளிப்படுவதால். அன்னையின் ஸ்பர்சம் எல்லா resources-க்கும் ஜீவனிக்கும். கம்பெனியைச் சுற்றி வந்து நம்முடைய பாணியில் ஆராய்ந்தோம். இவ்வளவு திறமையுள்ள கம்பெனியிலும் பல இடங்களில் திறமையற்ற செயல்கள் இருப்பதைக் கண்டோம். அவற்றை மாற்றினால் 1,20,00,000.00 மிக்கமாவது தெரிந்தது. அடுத்த கட்டத்தில் செய்யக் கூடிய மாறுதல்களால் 80,00,000.00 வெளிப்பட்டது. நாம் சொன்ன 2 கோடியைக் கண்டு பிடித்தாகி விட்டது. அதற்கு மேல் கம்பெனியின் அடிப்படை நோக்கத்தை (attitude) ஜீவனுள்ளதாக மாற்றினால் இந்த 4 கோடி 6 கோடியாகும் என்பது நம் கணிப்பு. நிர்வாகமும் தொழிலாளிகளும் அவர்களுடைய நோக்கத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடியுமானால் 6, 12 ஆகும் என்று முடிவு செய்தோம். முடிவை எடுத்த பிறகு அங்கு வேலை செய்த 4 அன்பர்கள் இதை report-இல் எழுதுவதை ஏற்கவில்லை. நம் சார்பாக report-ஐக் கொடுக்க வேண்டிய அன்பர் மனம் கசந்து கூட்டத்திலிருந்து எழுந்து வெளியே போய்விட்டார். போனவர் சுற்று நேரம் கழித்து திரும்பி வந்தார். இப்படி எழுதுவது எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, ஆனால் என்னைப் பேசக் சொல்லாதீர்கள், வேறு யாராவது பேசட்டும் என்றார். கூட்டம் கலைந்து விட்டது. ஒரு நாள் கழித்து அதே அன்பர் மனம் மாறி அதை எழுதினார். அடுத்த வாரம் கம்பெனிக்குப் போய் report-ஐக் கொடுத்தனர். வேலை செய்த அன்பர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் DCM கம்பெனிக்கு நம்பிக்கை வந்து விட்டது. Managing Director இது எங்கள் கம்பெனி, நாங்கள் இங்கு வேலை செய்கிறோம். இது

அன்னையின் கருவியில் மாற்றம் அடுத்தவரையும் மாற்றும்.

எங்கள் பிரச்சனை. நீங்கள் வெளியிலிருந்து உள்ளே வருகிறீர்கள். 12 கோடி லாபம் கம்பெனியில் இருப்பதை நீங்கள் கண்டு பிடித்து விட்டீர்கள். அதை நாங்களே கண்டுபிடித்து விடுகிறோம் என்று கூறினர். நமக்கு அந்த வேலையைக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களே கண்டுபிடித்தனர். இதுவரை Complete Act என்று நாம் கண்ட விஷயங்களில் தலை சிறந்த உதாரணம் இது. அவர்கள் எடுத்த முடிவு சரி என்றாலும், கம்பெனியின் ஜீவன் விழித்துக் கொண்டால் குறை நிறையாக மாறும். நிறை முழு நிறையாக மாறும். செயல் நிறைவு பெறும். செய்பவருக்கு மன நிறைவு உண்டு என்றால் மன நிறைவு ஜீவன் நிறைவாகும். Complete Act-இன் தத்துவம் இது.

(முற்றும்)

ஒழிஜிஜீல்

ஜீவிய மணி

வாழ்க்கை ஆற்றொழுக்காகப் போகிறது. அதற்கு ஒரு முறையுண்டு. எதற்கும் ஒரு கால வரையறையுண்டு. பட்டம் வாங்க நான்கு ஆண்டுகள் தேவை என்றால், அதை எவராலும் நான்கு மாதங்களில் பெற முடியாது. பட்டத்திற்கு நான்கு ஆண்டுகள், வாழை பலன் தர பன்னிரண்டு மாதங்கள், பிறந்த குழந்தை நடக்க ஓராண்டு என ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு முறையும், கால வரையறையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏட்டில் படித்ததை வாழ்க்கை அனுபவமாக மாற்றச் சில ஆண்டுகள் தேவை. பதற்றப்பட்டவன் நிதானம் பெற்று அடங்கப் பல மணி நேரம் தேவை. காலம் வந்து விட்டால் நடக்கும்; நடந்தே தீரும். அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. காலம் வருமான் அதை முடிக்க உலகில் ஒரு சக்தியும் இல்லை. காலத்தின் முன் அனைத்தும் தலை வணங்கும். ‘பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார்’ என்பது வழக்கு. இந்த வழக்குக்கு வரம்பு கட்டுவது அன்னையின் சக்தி. அன்னையின் சக்தி விரைவானது. ஒரு விநாடியில் 26,000 மைல் சுற்றுள்ளன பூமியை ஏழு முறை சுற்றிவரும் ஒளியின் வேகத்தைவிட அதிக வேகமாகச் செயல்படக் கூடியது அன்னையின் சக்தி. மின்னல் வேகத்தில் செயல்படுவதே அதன் இயல்பு. மனித வாழ்வின் இருள் அதன் வேகத்தைத் தடுக்கிறதே தவிர, அன்னையின் சக்திக்குரிய வேகம் அபரிமிதமானது.

உரிய இன்பத்தைக் குறைவற ஏற்பது நல்லது.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

அன்னை நினைவு உடல் புல்லரிப்பது நிரந்தரப் பாதுகாப்பு.
அதன் உச்சக்கட்டம் இச்சாமிருத்யு.

இதற்குத் தடையாகவுள்ள நம் குணத்தை வெல்ல சாதாரண மனமோ, உணர்வோ, செயலோ போதாது. உறுதியான மனம், தூய்மையான உணர்வு, சிறப்பான செயல் இதைச் சாதிக்கும். வேறு விதமாக இதைக் கூறினால் —

அகச் சாதனைக்கான சிந்தனை வேண்டும்.
சிந்தனையைத் தாண்டிய மெளனம் வேண்டும்.
மெளனம் செயல்படும் உறுதி வேண்டும்.
சத்தியத்தில் திடமான வைராக்கியம் வேண்டும்.
வெற்றி பெறும் உறுதி வேண்டும்.
அதை அடைவதற்கோர் இலட்சியம் வேண்டும்.
இலட்சியத்தில் தீவிர கவனம் வேண்டும்.
வாய்ப்பு எங்கே என்ற ஆர்வம் வேண்டும்.
வாய்ப்பு இல்லையென்றால் உருவாக்கும் திறமை வேண்டும்.
அடுத்தவருக்குப் பயன்படும் பண்பு வேண்டும்.
பண்பில் சிறந்த பக்குவம் வேண்டும்.
உணவு, உறக்கம் ஒதுக்கி வைக்கும் உழைப்பு வேண்டும்.
அடிமேல் அடிப்படாலும் அடுத்த அடியை எடுத்து வைக்கும் துணிச்சல் வேண்டும்.
தடை, தாமதம், தோல்வி எது வந்தாலும் சமாளிக்கும் தெரியம் வேண்டும்.
தொடர்ந்து பலங்களைச் சேகரிக்கும் பழக்கம் வேண்டும்.
பார்த்ததெல்லாம் நம்மை உணர்த்த வேண்டும்.
கேட்டதெல்லாம் அறியாமையைத் தூர்த்த வேண்டும்.
சூழ்நிலைக்குத் தக்கபடி அனுசரிக்கும் அடக்கம் வேண்டும்.

அன்னை என்பது அந்நேரத்திற்குரிய சிருஷ்டி.

விஷயங்களைச் சரியானபடி ஆராய்ந்தறியும் விவேகம் வேண்டும்.

அறிவு, ஆற்றல், ஆதரவுகள் அனைத்தும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் தூய்மை வேண்டும்.

குறிக்கோளுக்கு மட்டுமே நேரத்தை அதிகமாய் ஒதுக்கும் அக்கறை வேண்டும்.

கடமைகள் காத்துக் கிடக்க, பொழுதுபோக்குகளில் புத்தியை செலுத்தாத பொறுப்பு வேண்டும்.

நேற்றைவிட இன்று எவ்வளவு வளர்ந்தோம் என்று அளந்தறியும் கூர்மதி வேண்டும்.

அத்தனைக்கும் அடிப்படையாய் அசைக்க முடியாததாய் தன்னம்பிக்கை வேண்டும்.

அதையும் மிஞ்சும் இறை நம்பிக்கை அவசியம் வேண்டும். கர்மத்தைக் கடக்கும் யோகத்தை ஆரம்பிக்க அடிப்படையாக நமக்குத் தேவையானவை இவை.

இவை அனைத்தும் ஒன்று விடாமல் வேண்டவே வேண்டும்.

அதிர்ஷ்டத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவனிடம் துளையிட்ட ஓர் காசு கிடைக்க அதிர்ஷ்டம் மிகுந்தது என நம்பி அதைத் தன் சட்டைப்பையில் வைத்துக் கொண்டான். அந்த நாணயத்தால் தன் வெற்றி நிச்சயம் என நம்பினான். எல்லோரும் பாராட்டும்படி வேலை செய்தான். எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் சுலபமாகத் தீர்வு கண்டான். தினமும் பணிக்குப் போகும்போது அந்த நாணயம் தன் சட்டைப்பையில் மனைவி வைத்து விட்டாளா, இருக்கின்றதா என தடவிப்பார்த்து உறுதி செய்து நம்பிக்கை மகிழ்வுடன் சென்றான். வாழ்வில் பலபடிகள் முன்னேறினான். ஒருநாள் தன் சட்டைப்பையில் உள்ள நாணயத்தை, தனக்கு வாழ்வில் முன்னேற உதவிய அதிர்ஷ்டத்தை எடுத்துப் பார்க்க விரும்பினான். அவன் மனைவி தடுத்தும் கேளாமல் எடுத்துப் பார்த்தான். அப்போது அந்த நாணயத்தில் துளையில்லை. அதிர்ந்து போனான்.

உலகிலில்லாத இன்பத்தை நாடுவது லீலை.

அதைப்பற்றி மனைவியிடம் கேட்டபோது, பலநாட்களுக்கு முன்னால் அந்தச் சட்டையை எடுத்து உதறியபோது அந்த நாணயம் உருள்ளேடாடி காணாமல் போனது. எங்குத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. அவன் வருத்தப்படுவான் என நினைத்து ஓர் துளையில்லா நாணயத்தை சட்டைப் பையில் மாற்றி வைத்துள்ளான் எனத் தெரியவந்தது. துளையிட்ட நாணயம் அதிர்ஷ்டமானது. அது தன்னிடம் இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கை கொடுத்த பலம்தான் அவன் வெற்றிக்குக் காரணம். நாணயத்தில் ஏதுமில்லை! நம்பிக்கைதான் வேலை செய்திருக்கின்றது. இந்த நிகழ்வு நம்பிக்கை என்பது நாம் நம் மேல் வைப்பது, மற்றொன்று மற்றவர்கள் மேல் வைப்பது. நம்மேல் நம்பிக்கையிருந்தாலும், நம் செயலில் உறுதியான நம்பிக்கை இருந்தாலும் சூழ்நிலை என்று நம்மை சிக்கவில் சிக்க வைத்திட வாய்ப்புண்டு என உணர்த்துகிறது. இதுவே நம் ஆண்மாவில் நம்பிக்கை இருந்தால், அது அளவை மீறி, கர்மத்தை மீறி அனந்தமாகச் சாதிக்கக் கூடியது. பொருள் தொலையலாம். நாம் ஜாக்கிரதையாக இருந்தாலும் அடுத்தவர் நம்மை ஏமாற்றலாம். ஆண்மா நம்மை விட்டு அகலாது. அதன் மேல் நாம் வைக்கும் நம்பிக்கையும் பொய்க்காது. ஆண்ம நம்பிக்கை ‘எது நடந்தாலும் நல்லதற்கே’ எனும் தத்துவம் பூர்த்தியாகும் வகையில் செயல்படும். அந்த நம்பிக்கையில் எது நடந்தாலும் நமக்கு நன்மையில் முடியும்.

மனிதன் செய்யாதது உண்டு, செய்ய முடியாதது எதுவும் இல்லை. ஐன்ஸ்டன் - ‘எல்லாவற்றிற்கும் விடை கிடைப்பதால் என்னை ஜீனியஸ் என அடுத்தவர்கள் நினைக்கின்றனர். நான் விடை தேடுவதில்லை. பிரச்சனையுடன் அதிக நேரம் செலவிடுகிறேன். அதனால் விடை கிடைக்கிறது’ என்றார். இதன் பொருள் என்ன? நாம் செல்வத்தை சம்பாதிக்க செல்வனாக எப்படி இருப்பது என அறிந்து செல்வனைப் போல் நினைக்க நடக்க ஆரம்பிக்கிறோம். இருப்பதும் அழிந்து

உள்மனம் விழிப்புற, மனத்தில் என்னாமற்று, அசைவற்ற உடலில் உடலுணர்வுகளற்றுப் போக வேண்டும்.

விடுகிறது. செல்வம் வர, தரித்திரம் என்றால் என்ன சிந்தித்துப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது போல் அறிவு வர, அறியாமை புரிய வேண்டும். தைரியம் வர, பயம் புரிய வேண்டும். சுதந்திரம் வர, கஷ்டம் புரிய வேண்டும். சாப்பாடு கிடைக்க, பட்டினி புரிய வேண்டும். வாழ்வு கிடைக்க, மரணம் புரிய வேண்டும். துறவறம் கிடைத்திட, இல்லறம் புரிய வேண்டும். சிந்தனை தெரிய, மௌனம் புரிய வேண்டும். புறம் கட்டுப்பட, அகம் புரிய வேண்டும். இறைவனை அறிய, நம்மைப் புரிய வேண்டும். கர்மம் புரிய, நம் குணத்தை நாம் அறிய வேண்டும். தவறநியாத குணத்தை கர்மம் தொடுவதில்லை.

தவறு செய்யாதவர்கள் எதையுமே தேடாதவர்கள். தேடுபவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் தேடுவதைக் கண்டு விடுவதில்லை. எல்லோருக்கும் கிடைக்காது என்ற பின் அதனுள் ஒரு சூட்சமம் இருக்கும். அதைக் கண்டு கொள்பவன் அதை அடைவான். அவன் வாழ்வில் தவறு என்பது ஒரு இடைப்பட்ட நிலை. அப்படிப்பட்ட தவறு நேராகி மீண்டும் இலக்கை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கும். வழியில் குணக்குறை எழவில்லை எனில் அது லட்சியம் நிறைவேறுவதில் முடிவு பெறும். அது போன்றவன் கர்மத்தை வெல்வான்.

எதிர்காலம் நல்லபடியாக இருக்க வேண்டும் என நினைப்பவர்கள், தம்மை நிகழ்காலத்தில் சிறப்பாக விழிப்புடன் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். வெற்றியை நினைக்காமல் பண்புகளில் நம்மை இருத்திக் கொண்டால் வெற்றி தேடி வரும். மீண்டும் மீண்டும் ஒரே தவற்றையே செய்து, பலன் வேறாக வரும் என எதிர்பார்ப்பது மனித அறியாமை. வெற்றிக்கான எல்லா விதிகளையும் அறிந்தபின், அதை மற்றவர்களைவிடச் சிறப்பாகச் செய்வது நமக்கு வெற்றி. கர்மம் மனித நம்பிக்கையால் பொய்யாகும். சந்தேகம்

புரிதப்பட்ட ஆற்றல்களும் அன்னையை அடையத் தடை.

உருவாக்கியவற்றை நம்பிக்கை தகர்க்கிறது. அதையே நாம் நம்பிக்கை மலையையும் நகர்த்தும் எனக் கூறுகிறோம்.

நம்பிக்கை என்பது கேள்வியற்ற நன்னோக்கம். சந்தேகம், குழப்பம் கேள்வியை எழுப்புகிறது. கேள்வி பயத்தைக் கிளப்புகிறது. தெளிவான அறிவால் எழும் நம்பிக்கையில் intellectual faith மனம் எழுப்பும் கேள்விகளுக்குப் பதிலுண்டு. அது விழிப்பான நம்பிக்கை. அது அறிவின் நம்பிக்கை. கேள்விகளுக்குப் பதிலில்லை என்றால் பயத்திலிருந்து விடுபட, பயத்தைப் பாராட்டாமல், விழிப்பற்ற நம்பிக்கையை மேற்கொள்கிறோம். அது ‘எப்படியோ நடக்கும் என எதிர்பார்க்கிறோம்’ என்பது. விழிப்பற்றதானாலும் அறிவைத் தாண்டியது என்பதால் அறிவின் நம்பிக்கையைவிட அறியாத நம்பிக்கை பெரியது.

நம்பிக்கை கடவுளால் முடியும் என நினைப்பதல்ல, கடவுள் செய்வார் எனத் திடமாக அறிவது. குழப்பம் அறிவானால் பயம் நம்பிக்கையாகும். முயற்சி உறுதிக்குரியது, விடா முயற்சி நம்பிக்கைக்குரியது. நல்லது கெட்டதைக் கடந்தது நம்பிக்கை. நடப்பது நல்லது என்பது நம்பிக்கை. எனக்கு வேண்டியது நடப்பது பிரார்த்தனை. நடப்பது எனக்கு நல்லது என அறிவது சமர்ப்பணம். கஷ்டம் எழுந்தபின் ஒன்றும் செய்யாமல், நினைக்காமல் பேசாமலிருக்க வேண்டும் என்றால் அது பலருக்கும் முடியாத காரியம். மனம் அன்னையில் பேசாமல் இருக்கப் பழக வேண்டும். அன்னை இருக்கிறார், பிரச்சனை இருக்கிறது, அன்னை பிரச்சனையை அறிவார் என நாம் உணர வேண்டும். அன்னை என் பிரச்சனையை அறிவார் என உணர்வது நமக்கு நிஜமானால் பிரச்சனை பிரார்த்தனை எழும் முன் கரையும். பிரார்த்தனையை நம்புவது மனம், சமர்ப்பணத்தை நாடுவது நம் ஆண்மா. அது சிறந்த நம்பிக்கை. சமர்ப்பணத்தை நாடும் மனம் பிரார்த்திக்காது. அது அகத்தில் அன்னையை நாடி அதில் லயித்து விடும்.

சுணாகதி நம் பங்கு. அருள் அன்னைக்குரியது.

நடப்பது நல்லது என அறிந்தால் அடுத்தவர் மீது கோபப்பட வழியில்லை. கோபம் எழாத அகம் பொய்க்கலப்பற்றது, குழப்பமற்றது. தெளிவான அகம் சுயமான self-existent நம்பிக்கைக்குரியது.

எப்படி நடக்கும் என அறிந்து கொள்ள முயலாமல், நடக்கும் என உள்ளனர்வு அறிவது நம்பிக்கை. நம் நம்பிக்கையைக் கடந்து அடுத்தவர் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகும்படி நடப்பவர் மனிதனில் இறைவனாவார். அந்நம்பிக்கை காலத்தையும் கர்மத்தையும் தனி மனித வாழ்வில் மட்டுமல்லாமல் பிரபஞ்சத்திலும் கடக்கவல்லது.

இவையெல்லாவற்றையும் செய்ய மனம் நினைக்கலாம். அது செய்ததாகாது. எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்பது அதை நினைத்துக் கொடுத்து செய்வதல்ல, அதாகவே ஆவது.

ஒரு வணிகர் விமானம் ஏறுவதற்கு விமான நிலையத்திற்கு மிகத் தாமதமாக வந்தார். போர்டிங் வாயில் மூடப்படும் முன் அவசரமாக வியர்வை மற்றும் மூச்சு வாங்க அவரது போர்டிங் பாஸ் ஸ்கேன் செய்து கொண்டு விரைவில் விமானம் ஏறினார். அது மூன்று பேர் அமரும் இருக்கை. ஒரு வயதான பெண்மணி ஐன்னலோரமும், நடைபாதை அருகே ஒரு சிறு ஆழகான பெண்ணும் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர் புன்னகைத்தவாறே தன் பெட்டியை மேலே வைத்து விட்டு நடுவில் அமர்ந்தார். அவர் அந்தச் சிறு பெண்ணைப் பார்க்கும் போது தன் பெண்ணை நினைவு கூர்ந்தார். இருவருக்கும் ஒரே வயதுதான் இருக்கும். அந்தப் பெண் அமைதியாக வண்ணம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தாள். தன் பெண்ணின் வயதானதால் ஆவலுடன் அவளிடம் பேசிக் கொண்டு வந்தார். அவள் தனியாகப் பிரயாணம் செய்வது அவருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. யாருடன் வந்திருக்கிறாள் எனத் தெரியவில்லை. தனியாக இருப்பதால் பயணம் முழுவதும் அப்பெண் மீது ஒரு கண் வைத்துக் கொண்டு அக்கறையுடன் கவனித்தார். அவரும் பெண்ணைப் பெற்றவரல்லவா?

முழுமையின் பொறுப்பு முழுப் பொறுப்பு.

சுமார் ஒரு மணி நேரப் பயணத்திற்குப் பின் பலமுறை குலுங்கி, கடுமையான தாழ்நிலைகளையும் திருப்பங்களையும் செய்து கொண்டு விமானம் செல்லத் தொடங்கியது. பைலட் ஓலி பெருக்கி மூலம் பயணிகளிடம் ‘நாம் கடினமான வாணிலையை எதிர்கொண்டிருக்கிறோம். சிறிது நேரம் தங்கள் இருக்கை பெல்ட்களை போட்டுக் கொண்டு அமைதியாக இருக்க வேண்டும்’ எனக் கேட்டுக் கொண்டார். பிரயாணிகள் பயந்து, சிலர் அழவும் தொடங்கினர். பணிப்பெண்கள் சமாதானம் செய்தபடி இருந்தனர். நிலைமை நீடித்ததால் அவர்கள் பார்வையும் குழப்பத்தில் இருந்தது. ஐன்னலோரப் பெண்மணி பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்துக் கண்ணை இறுக்க மூடிக்கொண்டார். இவ்வளவு விஷயங்கள் நடந்த போதும் அந்தச் சிறிய பெண் மிகவும் அமைதியாக இருந்தாள். கலரிங் புக், பென்சில் இதர பொருட்களை எடுத்து பாக் செய்து வைத்து விட்டு மிகவும் அமைதியான முகத்துடன் இருந்தாள். இவருக்கோ ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை.

சில நிமிடங்களில் விமானம் தன்னிலை அடைந்தது. அனைவரும் நிம்மதி அடைந்தனர். மீண்டும் பைலட் நிலைமை சுமுகமானதையும் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் விமானம் தரையிறங்கப் போவதையும் அறிவித்தார். அத்தனை பயணிகளிடமிருந்தும் பெருமுக்கு வெளிப்பட்டது.

பின் அவர் அந்தப் பெண்ணை நோக்கி பாராட்டுதலாக இந்தச் சிறு வயதில் உனக்கு எவ்வளவு மன தெரியம்? பெரியவர்கள் அனைவரும் பதற்றத்துடனும் பயத்துடனும் இருக்கும் போது நீ மட்டும் எப்படி இவ்வளவு தெரியமாக அமைதியாக இருந்தாய்? எனக் கேள்வியை முடித்தார்.

அந்தப் பெண் சிரித்துக் கொண்டே ‘இந்த விமானத்தின் பைலட்டான் என் தந்தை. அவர் எப்படியும் என்னைக் கவனமாகத் தரையிறக்குவார் என்று எனக்குத் தெரியும். எனவே நான் பயப்படவில்லை’ என்றாள்.

நல்லவை உள்ளுணர்வை நேரடியாகவும், கெட்டவை தலைக்கோடுமேயும் பிரதிபலிக்கின்றன.

நம் வாழ்வை அன்னைதான் நடத்துகிறார், ஒரு போதும் அதில் தவறு வராது என அக்குழந்தை தன் தந்தையை நம்பியது போல் நம்மால் அன்னையை நம்ப முடியுமா? அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை முன் கர்மம் தோல்வியுறும்.

கிடைக்காத வேலை கிடைத்தால், நம் தகுதிக்குக் கிடைத்தது என நினைக்கிறோம். இதே தகுதி இருந்தும் பலருக்கு நாட்டில் வேலை கிடைக்கவில்லை என நமக்குத் தெரியவில்லை. நம்மோடு வேலையில் சேர்ந்தும் நமக்குக் கிடைத்த பிரமோஷன் கிடைக்காதவர் எத்தனையோ பேர். நமக்குச் சாதகமான அதே வாழ்வு பாதித்ததால் சிரமப்பட்டவர்கள் பலர். நமக்குப் பலித்த பிரார்த்தனை, பலிக்காதவர் அநேகர். நம்மைத் தினமும் பாதுகாத்த சாலையில் உயிரை விட்டவர்கள் அநேகர். நமக்கு கூண்த்தில் அனுக்கிரகம் செய்த தெய்வத்திடமிருந்து இன்னும் பதில் வராதவர்கள் அநேகம் பேர். நாம் தப்பிய நோயில் உயிர் வாடுபவர்கள் எத்தனையோ பேர். நம் பயிரைக் காப்பாற்றிய அதே மழையின் வெள்ளத்தால் அழிந்த பயிர்கள் ஏராளம். நாம் சிக்கி வெளிவந்த பிரச்சனைகளிலிருந்து இன்னும் மீள முடியாதவர்கள் அநேகர். நாம் பெற்ற வாய்ப்புகளைத் தவற விட்டவர்கள் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் விட, நாம் அறிந்த அன்னையை இன்னும் அறியாதவர்கள் பலர்.

இவற்றை நாம் சிந்திப்பதில்லை, சிந்தித்தாலும் உணர்ந்து புரிந்து கொள்வதில்லை.

நடப்பதெல்லாம் நமக்கு, நம் தகுதிக்கு, நம் சக்திக்கு நடந்தவையல்ல. அன்பருக்கு நடப்பது அனைவருக்கும் நடப்பதல்ல. அருள் இவற்றைச் சாத்தியமாக்குகிறது. நம் நம்பிக்கையோடு நன்றி கலந்தால், அது தூய பொன், ஆபரணமாகி, அன்பருக்கு வாழ்வில் பயன்படும் ஆன்மீகப் பொருளாகும்.

(தொடரும்)

ஏஜிஜெஜின்

சலனமற்ற சமத்துவத்தைப் பெற்றிருப்பது நம்பிக்கையுடன் செயல்படுவதாகும்.

அன்பர் அனுபவம்

விசாலாகஷி ராமனாதன்

ஸ்ரீ அன்னை சரணம்.

அன்னையிடம் வந்தபின் ஏற்பட்ட அனுபவங்களைப் பற்றி எழுத என்னும்போது எதை எழுதுவது எதை விடுவது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சொன்னால் மிகையாக இருக்கும். 1994-ஆம் ஆண்டு முதல் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் என்னிலடங்காதவை. இவற்றை என்னுடைய அனுபவம் என்று கூடக் கூற முடியாது, என்னுடைய வாழ்க்கையாகவே மாறிய காலங்கள்தான் அனைத்தும். என் குருநாதரின் முதல் தரிசனம் என்னுடைய வாழ்க்கையை மாற்றியது. அவரின் முதல் சிரிப்பு என்னை முழுமையாக அன்னையிடம் சரணடைய வைத்தது. அன்று எனக்குத் தெரியவில்லை, புரியவில்லை, என்னுடைய ஆன்மா நிறைவு பெற்ற நாள் அது என்று. இனிமேல் எனக்கு வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்பதை படிப்படியாக உணர்ந்தேன்.

என்னுடைய அனுபவங்களைக் கூறுவதைவிட என்னுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த என்னுடைய உறவினருக்கு நடந்த நிகழ்வுகளின் மூலம் நான் பெற்ற அன்னை அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

எனது சித்தப்பா பெண் புவனா. சித்தப்பா மூலம்தான் எனக்கு பாண்டியில் வீடு கிடைத்தது. பாண்டிக்கு வந்து இரண்டு, மூன்று வீடுகள் பார்த்தோம், கடைசியாகப் பார்த்த வீட்டிற்குள் நுழையும் பொழுதே இதுதான் நமக்குரியது என்று உள்ளுணர்வு கூறியது. இது நடந்தது 1992-ஆம் ஆண்டு. அந்த வீட்டிற்குக் குடி வந்தோம். இரண்டு வீடு தள்ளிதான் எனது சித்தப்பா வீடு. தினம் நான் அங்குச் செல்வேன், சித்தியிடம் பாட்டுக் கற்றுக் கொள்வேன். புவனா எனக்கு நெருக்கமானாள். அப்பொழுது அவனுக்கு திருமண முயற்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. மிகவும்

ஆர்வம் அடக்க முடியாமல் பிற்பிடிட்டெழுந்தால் அது தீவிரமாகி சத்திய ஜ்விய அலையோசை ஆகிறது.

ஒல்லியாக இருப்பாள், படிப்பும் சுமார், மிகவும் அப்பாவி, வெகுளி என்றும் சொல்லலாம். வரன் தட்டிக் கொண்டே போயிற்று. ஒரு நாள் நாங்கள் ஒரு கூட்டமாகப் பீச்சுக்குச் சென்றோம். அவள் அழுதுகொண்டே வந்தாள். யாரும் கவனிக்கவில்லை. என்ன புவனா என் அழுகிறாய்? என்று கேட்டேன். அம்மாவும், அப்பாவும் என்னைத் திட்டுகிறார்கள். உனக்கு எப்படித்தான் கல்யாணம் ஆகப் போகிறதோ என்று பேசுகிறார்கள். எனக்கு முடியவில்லை அக்கா, நான் என்ன செய்வது, என் குற்றம் இதில் என்ன என்று கேட்கும் பொழுது எனக்கு அவளைப் பார்க்க மிகவும் பாவமாக இருந்தது.

அப்பொழுது ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் அனைவருக்கும் தரிசனம் கொடுத்த நாட்கள். என்னுடன் அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு போனேன். நாற்பது வருடங்களாகப் பாண்டியில் இருந்தபோதும் என்னுடைய சித்தப்பாவிற்கு அன்னையைப் பற்றித் தெரியாது, ஆசிரமும் போனதில்லை. ஸ்ரீ கர்மயோகியிடம் புவனாவைப் பற்றிக் கூறினேன். “சரிம்மா, நீ தினமும் வரும் பொழுது அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு வா என்றார். எப்படியாவது அவனுக்குத் திருமணம் நடந்தால் போதுமென்று சித்தப்பாவும் சரி என்றார். அவனுக்கு என்று தனி விருப்பம் கிடையாது. ஆர்வமுடன் என்னுடன் வரலானாள். இருக்கும் அனைத்துப் பூ வகைகளிலிருந்தும் ஒரு ஒரு தட்டு பூ புவனாவுக்குக் கிடைக்கும். இவனுக்கு எல்லையில்லா சந்தோஷம். ஒரு மாதம் ஆயிற்று. ஒரு நாள் அவளைப் பெண் பார்க்க வந்தனர். வந்த இடத்திலேயே சம்மதம் தெரிவித்தனர். அடுத்த மாதம் அவனுக்குத் திருமணம் முடிந்தது. இதை நினைத்து நினைத்து எனக்கு ஆச்சிரியம்தான் எழும். அப்பொழுது ஸ்ரீ கர்மயோகி கூறினார், “நீ ஒரு படி அன்னையிடம் முன்னேறியிருக்கிறாய் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?” என்றார். எனக்கு அன்னை இப்படி அருள் புரிந்திருக்கிறார் என்று மட்டும்தான் தோன்றியதே தவிர என்னுடைய முன்னேற்றம் எனக்குத் தெரியவில்லை. இது நான் மறக்க முடியாத அனுபவம்.

உலகம் என்பது 12 உயர்ந்தோர் மாட்டே.

அடுத்த அனுபவமும் கவரசியமானது. அந்தப் புவனாவிற்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. மூன்று மாதக் குழந்தை புகைப்படத்தை ஸ்ரீ கர்மயோகியிடம் ஆசி பெற அனுப்பினேன். “இதை நானே வைத்துக் கொள்ளட்டுமா” என்று கேட்டனுப்பினார். இதைவிட பாக்கியம் வேறென்ன வேண்டும். இன்று அந்த ராகவனுக்கு, வயது இருபத்தி ஐந்து. மேற்படிப்பிற்காக ஜெர்மெனி சென்றுள்ளான்.

இப்பொழுது இந்த ராகவன் மூலமாக மற்றொரு அனுபவம். அன்னையை நினைத்து மெய் சிலிர்தேன். கல்லூரியில் இடம் கிடைத்து விட்டது, விசா கிடைத்து விட்டது, ஆனால் தங்குவதற்கு இடம்தான் கிடைக்கவில்லை. மீண்டும் புவனா, “அக்கா எதாவது செய்யுங்கள்” என்றாள். “அன்னை உனக்கு செய்யாமல் வேறு யாருக்குச் செய்யப்போகிறார், புவனா, கவலைப்படாதே” என்றேன். அவனும் தைரியமாக ஜெர்மெனிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான். ஒரு நண்பன் முதல் மூன்று நாட்களுக்கு தங்குவதற்கு இடம் அளித்தான். அதற்கு மேல் அங்கு தங்க அனுமதி கிடையாது. முதல் நாள் இரவு ரொம்ப கவலையாக இருக்கிறது என்றாள். அவன் இப்பொழுது அன்னையை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டுள்ளாள். இது நடக்கும் என்றால், எப்படி என்ற கேள்வி அவளிடம் ஏழாது. வெகுளியாக இருந்த காரணத்தினாலேயோ என்னவோ, அவள் சொன்னதைச் செய்வாள். அவருக்குத் தைரியம் கொடுத்து விட்டு, அன்னையிடம் முறையிட்டு விட்டு நான் உறங்கி விட்டேன். மறு நாள் விடியற்காலையில் தொலைபேசி மணி சத்தம் கேட்டு எழுந்தேன். “அக்கா, ராகவுக்கு இடம் கிடைத்து விட்டது. ஒரு வருடம் அந்த இடத்தில் தங்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது” என்றாள். மனதில் கேள்வி இல்லை, சந்தேகம் இல்லை, அன்னை பலித்தார். இது மீண்டும் என்னை அன்னையிடம் மேலும் நெருங்க வைத்தது.

என்னை அன்பர் அனுபவம் எழுதும்படி திரு. அசோகன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்ட நாளன்று நான் சென்னையிலிருந்து

சலனமற்ற உனர்வு முனிவருக்குரியது.

பாண்டிக்குப் பேருந்தில் பிரயாணம் செய்து வந்திருந்தேன். அன்று கிடைத்த அனுபவத்தைப் பற்றி வியந்தவாறு இருந்த அன்றே அனுபவம் எழுதிக் கொடுக்கச் சொன்னது ஆச்சரியமாக இருந்தது. காலை ஆறு மணிக்கு ECR-ல் சோனிங்கநல்லூர் water tank bus stop-ற்கு வந்தோம். சுமார் ஐம்பது, அறுபது பேர் பஸ்ஸிற்காக நின்று கொண்டிருந்தனர். வந்த பஸ்கள் அனைத்திலும் கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. சிலர் முன்டி அடித்துக் கொண்டு ஏறிக் கொண்டனர். நான்கு அல்லது ஐந்து பஸ்ஸை விட்டோம். இதே போல் election அன்று வோட்டுப் போட வந்த போதும் இதைவிடக் கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. வீடு திரும்பி காரில் பிரயாணம் செய்து வந்து சேர்ந்தோம். இன்று திரும்பிப் போக மனமில்லை. சரி, அன்னை எந்த பஸ்ஸில் நம்மை ஏற்றிச் செல்கிறாரோ அதில் ஏறிக் கொள்வோம் எனக் காத்திருந்தோம். உடனே ஒரு தனியார் பஸ் வந்து நின்றது. என்னுடைய கணவர் நடத்துநிரிடம் சென்று இடம் இருக்குமா என்று சந்தேகத்துடன் தான் கேட்டார். ஏனெனில் கூட்டத்தில் அனைவரும் அதில் செல்லத் தயாராக இருந்தனர். அவர்களுக்கெல்லாம் என்ன பதில் சொன்னார் என்று தெரியாது, எங்களிடம் “ஸீட் எண் 1,2, காலியாக உள்ளன, அங்கு சென்று அமருங்கள்” என்றார். அன்னையின் அற்புதம் இதுதானோ! அமர்ந்த பிறகு சரியான சில்லறை கொடுத்துப் பயணச்சீட்டு வாங்கியதற்கு நன்றி கூறினார். பின்னர் அனைவருக்கும் ஒரு பாட்டில் குடி தண்ணீரும், ஒரு ஆப்பிளும் வழங்கப்பட்டது. குடிநீர் தொலைதார் பிரயாணத்தில் வழங்கப்பட்டு பார்த்திருக்கிறேன், ஆனால் முதல் முறையாகப் பழம் வழங்கப்பட்டது, எனக்கு முதல் அனுபவம். இந்த நிறுவனத்தின் பெயர் Venky Travels and Speed Parcel Service.

இது போன்ற அனுபவங்கள் கணக்கிலடங்கா. அனுபவம் என்று பிரித்துப் பார்த்தால்தான் அனுபவமாகத் தெரிகின்றன. இவை யாவுமே எனது வாழ்க்கை முறையாகிவிட்டன என்றால் மிகையாகாது. முதல் நாள் ஏதாவது ஒரு ஊரைப் பற்றி

உள்ளதை உள்ளபடி ஏற்பது அவசியம்.

பேசுவோம், மறுநாள் அவ்வுரைப் பற்றிய செய்தி வரும். உதாரணத்திற்கு ஆஸ்ட்ரியா பற்றி பேச்சு எழுந்தது. மறு நாள் ஹிந்து பத்திரிக்கையில் சுற்றுலாத் தலமாக அவ்வுரைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை வந்தது. யாரேனும் ஒரு நபர் ஞாபகம் வந்தால் உடனே அவர் வருவார், அல்லது அவர் சம்பந்தப்பட்ட செய்தி வரும். Cleaning பற்றி பேசுசெழுந்தால், ஹிந்து பத்திரிக்கையுடன் சுத்தம் செய்வோர் agency-ன் விளம்பரத்தாள் அத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இது போல் அன்றாடம் அற்புதங்களாகின்றன. Destination Wedding பற்றிய செய்திகள் கேட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது எங்கள் குடும்பத்திலேயே அது போன்ற ஒரு திருமணம் நிகழ உள்ளது. திருமணத்தில் ஊஞ்சல் எனும் ஒரு நிகழ்ச்சி ‘பீச் ஊஞ்சலாக’ இருக்கும் என்று கேள்விப்பட்ட அன்றே ஒரு அன்பரின் இல்ல திருமண நிச்சயதார்த்த நிகழ்ச்சியில் ‘beach shoot’ நடந்தது தெரிய வருகிறது, இது போல் கூறிக் கொண்டே போகலாம்.

எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி, வணக்கம்.

விசாலாக்ஷி ராமனாதன்.

ஏஜன்ஸீ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சவால் இயலாமை, எதுவுமே இல்லாவிட்டால் சவால் தெம்பு தரும்.

ஃஃஃ

சமுகம் சமுகமின்மையாக மாறி முன்னேற்றம் தடைப்புவதை நாம் பிரச்சனையாக அறிகிறோம்.

மனிதனின் பரநலம் (selflessness) தெய்வீகச் சுயநலமாக (selfishness) மாறுவது ஆன்மிக முன்னேற்றம்.

Infinity-யினுடைய ஆற்றல்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி

சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 07.07.19

திருமணம் ஒரு பெரிய கட்டுப்பாடு என்றால், வருமானம் அது தனக்கே உண்டான பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளை நம்மேல் திணிக்கிறது. தான் விரும்புகின்ற வருமானத்தைப் பார்ப்பவர்களே மிகவும் குறைவு. மனதில் இலட்ச ரூபாய் வருமானம் இருக்கும்பொழுது கையில் 10,000 அல்லது 15,000 வருமானத்தைப் பார்ப்பவர்கள்தான் அதிகம். தான் ஆசைப்படுகின்ற வருமானம் கிடைக்காத பட்சத்தில் தான் விரும்புகின்ற மாதிரியெல்லாம் செலவு செய்ய எவராலும் முடியாது. தனக்கு என்ன வருமானமோ அதற்குண்டான செலவைத்தான் ஒருவரால் செய்து கொள்ள முடியும். கார் வைத்துக் கொள்ள ஆசையாக உள்ளது, ஆனால் இருக்கின்ற வருமானத்தில் two wheeler தான் வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்றால் அப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ள மனிதர் காரை மறந்து விட்டு two wheeler-ல் தான் போகப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

திருமணம் சில கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது, வருமானம் சில நிரப்பந்தங்களை திணிக்கிறது என்றால், குடும்ப வாழ்க்கையும், சமூக வாழ்க்கையும் மேலும் சில நிரப்பந்தங்களை விதிக்கின்றன. பிள்ளைகளாக இருந்தால் பெற்றோர்களுக்கு பதில் சொல்லியாக வேண்டும். இனம் பிள்ளைகள் அவர்கள் இஷ்டப்படி பெற்றோருக்கு அடங்கியிருக்காமல் செயல்பட முடியாது. திருமணமான பல பெண்கள் கணவனுடைய அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுத்தான் குடும்பம் நடத்த முடியும். அவர்கள் இஷ்டப்படியெல்லாம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியாது. வேலை செய்கின்ற ஒரு ஆண்மகனுக்கு அவனுக்கு மேல் ஒரு மேலதிகாரி இருந்தால் அவர்

பரினாமம் லீலையாகும்.

சொல்லுகின்றபடிதான் வேலை செய்ய வேண்டுமே ஒழிய, இவர் இஷ்டப்படி வேலை செய்ய முடியாது. அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களையும் குடிமக்களால் மீறவும் முடியாது, licence வாங்காமல் வண்டி ஓட்ட முடியாது, கட்ட வேண்டிய வரிகளைக் கட்டாமல் இருக்க முடியாது, Town Planning Authority-ஐ மீறி நம் இஷ்டத்திற்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள முடியாது. Traffic விதிமுறைகளை மதிக்காமல் நம் இஷ்டம் போல் வாகனம் ஓட்டவும் முடியாது. இப்படிக் குடும்பம், சமூகம், வேலை, வருமானம், அரசாங்கம் என்று எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பல்வேறு நிரப்பந்தங்களை உண்டுபண்ணி அவரவருக்கு இருக்கின்ற சுதந்திரத்தைப் பெருமளவு குறைத்து விடுகின்றன. சுதந்திரம் எந்த அளவு குறைகிறதோ அந்த அளவு நம் சந்தோஷம் குறைந்து விடுகிறது. விளையாட விரும்புகின்ற பிள்ளைகளை home work செய்யச் சொன்னால் அவர்களுக்கு வருத்தம் வருகிறது. அதிக வருமானம் பார்க்க விரும்புகிறவருக்கு குறைந்த வருமானம் வரும்பொழுது அவர் சுருங்கிப் போகிறார். தனக்குப் பிடிக்காத வேலையை மேலதிகாரி செய்யச் சொன்னால் அந்த இடத்தில் சங்கடம் வருகிறது. நிறைய வருமானம் பார்க்கிறவர்களை அதற்கேற்றபடி வருமானவரி கட்டச் சொன்னால் அவர்கள் அழுகிறார்கள்.

ஆனால் இப்படி நினைத்துப் பாருங்கள். யாருக்கும் எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை, எந்த நிரப்பந்தமும் இல்லை, இஷ்டம் போல இருக்கலாம், யாருக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இப்படி ஒரு பூரண சுதந்திரம் நமக்குக் கிடைத்தால் நாம் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருப்போம் என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். வேலை செய்கிறோமோ இல்லையோ வேண்டிய வருமானம் கிடைக்கும். யாரும் எதற்கும் நம்மை எந்தக் கேள்வியும் கேட்கமாட்டார்கள். இஷ்டப்பட்டால் வேலை செய்யலாம். விரும்பினால் திருமணம், இல்லாவிட்டால் சுதந்திரப் பறவையாக இருக்கலாம். வரி கட்டாமலோ, ஸைசன்ஸ் வாங்காமலோ, விதிமுறைகளைப் பின்பற்றாமல் இருந்தாலோ

ஜடத்திலும் பரம்பொருள் தன்னை வெளிப்படுத்தும்.

எவரும் கேட்கமாட்டார்கள் என்று ஒரு சுதந்திரம் நமக்குக் கிடைத்தது என்றால் நாம் எப்படி மலர்ந்து போவோம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். வாழ்க்கையில் ஒரே ஒரு நாள் இப்படி ஒரு சுதந்திரத்தை அனுபவித்தாலும் நாம் வாழ்நாள் முழுவதும் அதை நினைவில் வைத்திருப்போம். ஆனால் ஒரு நாள்கூட இப்படி இருப்பதற்கு சமூகம் எவரையும் அனுமதிப்பதில்லை என்பதால் மனிதன் சுருங்கிப் போய் இருக்கிறான். இறைவனுக்கு இப்படி எந்த நிரப்பந்தமும் இல்லை என்பதால் அவர் எந்நேரமும் இந்த வரம்பற்ற சுதந்திரத்தின் காரணமாகப் போரானந்தத்தில் இருக்கிறார்.

ஆன்மாவினுடைய வரம்பற்ற தன்மை சத்திய ஜீவிய அளவில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. ஏனென்றால் சத்திய ஜீவிய நிலையே பகவானால் ஆங்கிலத்தில் Infinite Truth Consciousness என்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. சத்திய ஜீவியத்திற்குக் கீழே படிப்படியாக இறங்கி வந்தால் அடுத்துத்து கீழே உள்ள நிலைகள் இந்த Infinity-ஐ சத்திய ஜீவியத்தைவிட குறைந்த அளவிலேயே வெளிப்படுத்துகின்றன. உதாரணமாக சத்திய ஜீவியத்திற்கு அடுத்த கீழ் நிலையில் உள்ளது Overmind ஆகும். நாம் வழிபடுகின்ற பெருங்கடவுள்கள் பரம சிவன், மகா விஷ்ணு, கிருஷ்ண பகவான் ஆகியோர் இந்த நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். சத்திய ஜீவியத்திற்குண்டான முழுமையான அறிவோ மற்றும் அதே அளவிற்கான Infinite Nature-ரோ இவர்களுக்கு இல்லை. ஆனால் Overmind-க்கு கீழேயுள்ள Human mind-டடன் ஒப்பிடும்பொழுது Overmind-டடைய capacity for infinity அதிகம். நம் கண்ணிற்கு நம் கண் பார்வை எட்டும் அளவிற்குத்தான் வெளி உலகம் தெரியும். ஆனால் மகாபாரதத்தில் நாம் என்ன கேள்விப்படுகிறோம் என்றால் கிருஷ்ண பகவான் விஸ்வரூபம் எடுத்தபொழுது பிரபஞ்சமே அந்த விஸ்வரூபத்திற்குள் அடங்கியிருந்ததை அர்ஜானனும் மற்றும் விதுரரின் மகனான சஞ்சயனும் பார்த்தார்கள். இப்படி உலகம் முழுவதும் நம் கண் பார்வைக்குத்

கடவுளை நோக்கி அவன் செல்வது, ஆர்வம் எனப்படும்.

தெரிவதற்கு வாய்ப்பேயில்லை. நாம் நம் வீட்டு மாடியில் நின்று வெளியில் பார்த்தால் நம் தெருவில் உள்ள மற்ற கட்டடங்கள் நம் கண்ணில் படலாம். ஆனால் அடுத்த தெருவில் உள்ள கட்டடங்களோ அல்லது அதற்கும் அடுத்த தெருவில் உள்ள கட்டடங்களோ நம் கண்ணில் படுமா என்பது சந்தேகம். கடவுளான் கிருஷ்ண பகவானுடைய பார்வை வரம்பற்றது. மனிதனான நம் பார்வை மிகவும் குறுகியது. இம்மாதிரியே Human mind-ஐ எடுத்துக்கொண்டால் Overmind-க்குக் கீழே இருக்கிறது. ஆனால் vital plane என்று சொல்லப்படுகின்ற உணர்வு நிலைக்கு மேலே இருக்கிறது. Overmind உடன் ஒப்பிடும்பொழுது இதனுடைய capacity for infinity குறைவு. அதாவது கடவுள்களுக்கு இருக்கின்ற முழுமையான அறிவு மனிதனுக்கு இல்லை. அவனுடைய தேவைக்கு ஏற்ற அறிவுதான் அவனுக்குள்ளது. அதாவது பாண்டவருக்கும், கெளரவருக்கும் இடையே இருந்த அரசாங்கத் தகராறை எப்படி தீர்ப்பது மற்றும் அந்தக் குருஷேத்திரி போரை எப்படி நடத்துவது என்று கிருஷ்ண பகவானுக்கு இருந்த அறிவு பாண்டவரில் மூத்தவரான தர்மபுத்திரருக்கு இல்லை. கிருஷ்ண பகவான் தர்மபுத்திரரிடம் சொல்கிறார், ‘எனக்குத் தெரிந்த பஞ்சாங்கத்தின்படி 12 வருட வனவாசத்தை 12 நாளில் முடித்துக் கொள்ளலாம். சம்மதமா?’ என்று கேட்கிறார். ஆனால் தர்மபுத்திரரோ அலறி ‘அதெப்படி 12 வருடங்களை 12 நாளில் கழிப்பது, உங்கள் பஞ்சாங்கம் எனக்குப் புரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த வகையில் 12 வருட வனவாசத்தை அதற்குரிய அளவிற்கு நான் அனுபவிக்கிறேன்’ என்று பதிலளித்தார். தெய்வத்தினுடைய வரம்பற்ற பார்வைக்கும் மனிதனுடைய குறுகிய பார்வைக்கும் இப்படி மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளது போல் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது.

இப்படி Overmind உடன் ஒப்பிடும்பொழுது மானிட அறிவின் capacity for infinity குறைவு. ஆனால் அதேசமயத்தில்

நீயே அதுவாயிருந்து, ஜீவியம் உயர்ந்தால், அவை அற்புதங்களாக மாறுகின்றன.

நம்முடைய அறிவிற்கும் கீழேயுள்ள உணர்வு நிலை, அதாவது vital plane உடன் ஒப்பிடும்பொழுது Human mind-உடைய capacity for infinity அதிகம். அறிவு வளர்ச்சியில்லாமல் வெறும் உடம்பையும் உணர்வுகளையும் வைத்துக் கொண்டு விவசாயம், வியாபாரம் மற்றும் போரிடுதல் என்று இவற்றை மட்டும் செய்து கொண்டு வாழ்ந்த மனிதன் சாதித்ததைவிட விஞ்ஞானம் மற்றும் technology வளர்ந்தபின்பு நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த மானிட இனம் சாதித்தது மிகவும் அதிகம். இம்மாதிரியே நம் அறிவுக்குக் கீழ் உள்ள உணர்வு நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் நம் அறிவினுடைய capacity for infinity-ஐவிட இதனுடைய capacity for infinity குறைவு. அதேசமயத்தில் நம்முடைய உடம்போடு ஒப்பிடும்பொழுது இதனுடைய capacity for infinity அதிகம். தன்னுடைய உடம்பையும் மற்றும் தன்னுடைய இருக்கைகளை மட்டுமே கருவிகளாகக் கொண்டு மிருகங்களை வேட்டையாடியும், தானியங்கள் மற்றும் பழங்கள், காய்கறிகள் ஆகியவற்றை சேகரித்தும் சாப்பிட்டு வாழ்ந்த காட்டு மனிதனைவிட உணர்வு மையத்தை வளர்த்துக் கொண்ட பெரிய அறிவு வளர்ச்சி இல்லையென்றாலும் விவசாயம் மற்றும் வியாபாரத்தைச் செய்து உணர்வு நிலையில் வாழ்ந்த மனிதன் சாதித்தது அதிகம். உடம்போடு ஒப்பிடும்பொழுது உணர்வின் ஆற்றல் அதிகமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அறிவோடு ஒப்பிடும்பொழுது உணர்வின் ஆற்றல் குறைவு. எனென்றால் அறிவின் பார்வை அகன்றது. உணர்வின் பார்வை குறுகியது. ஆத்திரக்காரனுக்கும், ஆசை கொண்டவனுக்கும் அறிவு மட்டு என்பார்கள். அவனுக்கு அவனுடைய ஆத்திரமும், ஆசையும்தான் தெரியுமே ஒழிய அந்த நேரம் அறிவு வேலை செய்யாது. ஆகையால் ஆசையாலும், ஆத்திரத்தாலும் உந்தப்பட்டு செயல்படுவன் அறிவால் செயல்படுபவனிடம் என்றுமே தோற்றுப் போவான். உதாரணமாக இரண்டாம் உலகப்போரை பெரிய சாம்ராஜ்யம் நிறுவ வேண்டும் என்ற ஆசையால்

கொடுப்பதும், மறுப்பதும் உதாரகுணமாகும்.

உந்தப்பட்டு ஹிட்லரும், முசோலினியும் பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் மேல் போர் தொடுத்துத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில் வெற்றி கிட்டினாலும் அமெரிக்கா-வினுடைய பண்பலம் மற்றும் படைபலம் இவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது. இந்தப் பண்பலத்தையும், படைபலத்தையும் அமெரிக்காவும் மற்றும் நேச நாடுகளும் ஜெர்மெனி, இத்தாலி மற்றும் ஐப்பானுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தியபொழுது மூன்று நாடுகளும் படுதோல்வி அடைந்தன. ஜெர்மெனி இரண்டு துண்டாகியது. ஐப்பானில் அனுகுண்டு வெடித்தது. என் இந்தப் போரில் இறங்கினோம் என்று ஜெர்மானியர்களும் இத்தாலியர்களும் மற்றும் ஐப்பானியர்களும் பல வருடங்களாக வருத்தப்பட்டார்கள். அறிவின் வரம்பற்ற ஆற்றலோடு உணர்வு மற்றும் ஐடநிலையில் செயல்படுகின்றவர்களுடைய வரம்பிற்குட்பட்ட ஆற்றல் மோதும்பொழுது இப்படி படுமோசமான விளைவுகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இறுதியாக நாம் physical plane-க்கு வருகிறோம். இருப்பதிலேயே மிகவும் ஆற்றல் குறைந்த plane என்பதால் இதனுடைய capacity for infinity-யும் அந்தனவு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. குறைவாக இருந்தாலும் physical Infinity கூட நமக்குப் பிரம்மாண்டமாகத்தான் தெரிகிறது. உதாரணமாக எந்த telescope-ஆலும் பிரபஞ்சத்தின் எல்லையைப் பார்க்க முடியாத அளவிற்குப் பிரபஞ்சம் பிரம்மாண்டமாக இருக்கிறது. பகவான் பிரபஞ்சத்தை முடிவில்லாத finite என்கிறார். பிரபஞ்சத்தின் அளவிற்கு வரம்பு கிடையாது என்பதைப் போல physical plane-ல் காலத்தின் வெளிப்பாட்டிற்கும் அளவு கிடையாது. காலத்தையும் பகவான் Time Eternity என்றும் Timeless Eternity என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கிறார்.

(தொடரும்)

ஒஜிஜெஃபீ

மனம் மாறினால் ஐடம் திருவருமாற்றமடையும்.

அன்னை இலக்கியம்

முகம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

14

நிதி மந்திரி மொரார்ஜி தேசாயின் போக்கு எனக்குப் பிடிக்காது என்றாலும் தான் நம்பிய தனிமனித ஒழுக்கத்தை வாழ்வில் முழுமையாகக் கடைப்பிடித்தவர் என்ற அளவில் அவர் மீது மரியாதை உண்டு. தனிமனித ஒழுக்கம் என்ற ஒன்று உலகில் உண்டு என்பதே தெரியாதவர் எங்கள் பூர்வூரி தேசாய்ஜி. ‘என்ன செய்வது? நான் தினமும் சந்திக்கும் அதிகாரிகளால்தான் நான் இப்படி ஆகிவிட்டேன்’ என்று காரணம் சொல்வார்.

பணம் வருமென்றால் எதை வேண்டுமென்றாலும் செய்வார். அதற்கு உதவுகின்றவர்களை எந்த அளவிற்கு வேண்டுமானாலும் ஆதிரிப்பார். பிரிவினையின் போது இந்து, முஸ்லீம் என்ற பேதம் பார்க்காமல் இரண்டு பிரிவினருக்கும் ஆயுதங்கள் விற்றுக் கணிசமாக சம்பாதித்தார் என்ற வதந்தி அலுவலகத்தில் உண்டு.

இறக்குமதி வியாபாரம் செய்வதோடு ‘சர்க்கார் தலால்’* என்று தன்னை வர்ணித்துக் கொண்டு மற்ற வியாபாரிகளுக்கு அரசாங்க அலுவலகத்தில் சட்டபூர்வமாக, அல்லது சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, காரியங்களை முடித்துக் கொடுப்பார். அதற்கு ‘தேசாய் மேனேஜ்மெண்ட் கன்ஸல்டென்ட்ஸ்’ என்ற அலங்காரமான பெயர் வைத்திருந்தார்.

மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறதோ இல்லையோ, மாலை ஏழு மணியாகிவிட்டால் அவர் வீட்டில், நண்பர்கள் மத்தியில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பிரெஞ்சு மதுபுட்டிகளை திறந்துவிடுவார். ‘வாழ்க்கை என்பது அனுபவிப்பதற்காக படைக்கப்பட்டது. அது பிரெஞ்சுகாரனுக்கு புரிந்த அளவிற்கு

* அரசாங்கத் தரகர்

இல்லாததை நம்புவதும், இருப்பதை நம்ப மறுப்பதும் முடநம்பிக்கை.

இங்கிலீஷ்காரனுக்குப் புரியவில்லை’ என்பது அவரது ஆணித்தரமான கருத்து.

‘குடிப்பது அவர் சுதந்திரம். அதில் நாம் தலையிட முடியாது. குடிக்காமலிருப்பது நம் சுதந்திரம். அது நம் கையில் இருக்கிறது. ஆற்றே மனிக்கு மேல் பெரியவரின் பெயரைக் கூட நினைக்காதே’ என்று ஜனிஷா சொல்லியிருந்ததை பின்பற்றியதால் நான் சங்கடமான சூழ்நிலையில் சிக்கிக் கொண்டதே இல்லை.

தேவராஜன் தினமும் மாலையில் தேசாய்ஜியுடன் செல்ல ஆரம்பித்தான். வீட்டிற்கு இரவு பதினோரு மனிக்குத்தான் வருவான். கணவன் கடுமையாக உழைக்கிறான் என்று கலையரசி மகிழ்ந்திருந்தான்.

‘இத்தனை கோடி பேர் இருக்கும் தேசத்தில் இவன்தானா உனக்கு கிடைத்தான்?’ என்று என்னை கோபித்தாள் ஜனிஷா. ‘தேசாய்ஜிக்கு வலதுகை, இடதுகை எல்லாமே இவனாகிக் கொண்டு வருகிறான். வறுத்த முந்திரிப் பருப்போடு சாராயம் வாங்கி வந்து ஊற்றி தருவதிலிருந்து, அவரை படுக்கையில் தூக்கி கொண்டு போடுவது வரை இவன்தான் செய்கிறான். உன்னைப் போன்ற சின்ன பையன்களிடம் சொல்ல முடியாத சில விஷயங்களையும் கேள்விப்படுகிறேன். நல்ல காரியங்களுக்கு அவருக்கு துணை இருந்தால் பாராட்டலாம். தேவராஜன் செய்வது பெரிய அயோக்கியத்தனம்’ என்றாள்.

‘அவரவர் வாழ்க்கைக்கு அவரவர்தான் அதிகாரி. தேசாய்ஜியின் அனுபவத்தைவிட உனக்கும், எனக்கும் வயது குறைவு. தான் செய்வது என்னவென்று அவருக்குத் தெரியாதா? அவர் கேட்டால், நம்மால் முடிந்தால் உதவலாம். மற்றபடி எவரையும் மாற்றவோ, திருத்தவோ, குறை சொல்லவோ விரும்பவில்லை’ என்றேன். தொடர்ந்து ‘அவருக்கு நடப்பது அவருக்குச் சரிதான். அதை இறைவனின் முகமாகப் பார்க்க வேண்டியது அவர் வேலை. அதை நீங்கள்தானே எனக்குச் சொல்லித் தந்தீர்கள் பெறுண்ணி?’ என்றேன்.

குறிப்பானதை பொதுவாக அறிவதும் முட நம்பிக்கை.

‘தப்புதான், உனக்குச் சொல்லித் தந்தது என் தப்புதான்’ என்று அலுத்துக் கொண்டாள் ஜனிஷா. ‘அவனுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்தியிருக்கிறாராம். எவ்வளவு என்று யாருக்கும் தெரியாது. கணக்கில் வராமல் தனியாக கொடுத்து விடுவார் என்று நினைக்கிறேன்’ என்றாள்.

ஒரு வாரம் கழிந்தது. ஒரு நாள் வீடு திரும்பிய தேவராஜனுக்காக நான் கதவைத் திறந்தபோது அவனிடமிருந்து மதுமணம் வந்தது. அவனை வாசலில் நிறுத்தினேன். ‘என் வீட்டில் எவருக்கும் மது அருந்த அனுமதி இல்லை’ என்றேன்.

எனது நேரடியான தாக்குதலை எதிர்பார்க்காத தேவராஜன் கணநேர திகைப்பிற்கு பின் ‘என்னிடம் குடிப்பழக்கம் இல்லை’ என்றான்.

‘இதுவரை இல்லை. இனியும் வந்து விடக்கூடாது’ என்றேன்.

‘நான் குடிக்கவில்லை’ என்றான்.

‘என் முகரும் புலன் கெட்டுப் போய்விடவில்லை’ என்றேன்.

‘தேசாய்ஜி அவசரப்படுத்தியதால் ஷாம்பெயின் பாட்டிலை கோணலாக வைத்துத் திறந்து விட்டேன். சட்டை மேல் சிறிது கொட்டிவிட்டது’ என்றான்.

அவன் தெளிவுடன் பேசியது அவன் சொன்னதை நம்ப வைத்தது.

வீட்டிற்குள் நுழையும்முன் ‘உங்கள் வீடு என்பதால் குடிக்காமல் இருக்கவில்லை. என் மனைவிக்கு அது பிடிக்காது’ என்று கூறிவிட்டு அறைக்குள் சென்றான்.

அவசரப்பட்டு விட்டேனோ என்று தோன்றியது.

மறுநாள் தேசாய்ஜி என்னை அழைத்தார் பிரியத்துடன் பேசி விட்டு ‘கலப்படமில்லாத அசல் பிரெஞ்சு மதுவகைகள் பாண்டிச்சேரியில்தான் கிடைக்குமாம். தேவை சொன்னான். சாரங்களிடம் சொல்லி நான்கைந்து பெட்டிகள் வாங்கி அனுப்பச் சொல்’ என்றார். தேவராஜன் எப்போது தேவை ஆனான்?

அகந்தை தானே தன்னைச் சரணம் செய்ய முன்வருவது பெரியது.

‘உங்களுக்கு என்னைப் பற்றித் தெரியும். இதை என்னால் செய்ய முடியாது’ என்றேன்.

‘உன்னையா செய்யச் சொன்னேன்? சாரங்களிடம் கேட்கத்தானே சொல்கிறேன்?’ என்றார் தேசாய்ஜி.

‘கேட்பதென்ன, என்னால் நினைக்கக் கூட முடியாது’ என்றேன்.

தேசாய்ஜியின் முகம் சுருங்கியது. ‘சரி, போ’ என்றார்.

சாரங்கள் இரண்டு நாட்கள் தங்கிச் செல்ல வந்திருந்தான். மதராஸ் திரும்பும்முன் ‘இந்த வீட்டை உங்கள் நன்பன் தேவராஜன் வாடகைக்குக் கேட்டான். நூற்றைம்பது தருவதாகச் சொன்னான்’ என்றான்.

ஒரு கணம் திகைத்தேன். ‘வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரரான நீங்கள்தான் முடிவெடுக்க வேண்டும். நல்ல வாடகை கிடைக்கும்போது என் யோசிக்க வேண்டும்?’ என்றேன்.

‘எனக்கு நீங்கள்தான் முக்கியம். வாடகையில்லை. அதை தேவராஜனிடம் சொல்ல நான் வாய் திறக்கும்முன் அவன் வீட்டுக்காரி ஆவேசமாக வந்து ‘இந்த வீடு வேண்டவே வேண்டாம். வேறு வீடு பார்க்கலாம்’ என்றாள். தேவராஜன் ‘இது நல்ல வீடு’ என்று எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான். அவள் காதிலேயே வாங்கிக் கொள்ளவில்லை’ என்றான் சாரங்கள்.

‘கலையரசி வேறு மாதிரி பேசியிருந்தால்தான் ஆச்சரியப்பட்டிருப்பேன்’ என்றேன்.

அடுத்த வாரமே கலையரசியின் பிடிவாதத்தினால் பக்கத்து வீதியிலிருந்த ஒரு படுக்கையறை கொண்ட வீட்டிற்கு தேவராஜனும், கலையரசியும் குடிபெயர்ந்தனர். போகும்முன் தாய்வீட்டிலிருந்து புகுந்த வீட்டிற்கு போகும் பெண் போல என்கைளைப் பிடித்துக் கொண்டு அழுதாள் கலையரசி.

என் கிராமபோனை அவளுக்குக் கொடுத்தேன். ‘அன்பு போதும். இதெல்லாம் எதற்கு அண்ணா?’ என்று கலையரசி

ஜீவன் பரமாத்மாவை அழைத்து அதனுடன் இரண்டறக் கலப்பது அழைப்பு.

சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே தேவராஜன் அதை வாங்கிக் கொண்டான்.

தேவராஜன் வீடு மாறிச் சென்ற மறுநாள் எனக்கு காஞ்சனா-விடமிருந்து கடிதம் வந்தது. ‘எல்லாக் கீட்டுகளையும் எடுத்தாகி விட்டது. ஒரு வரன் முடியும் போலிருக்கிறது. பக்கத்தில் பசுமலையில்தான் இருக்கிறார். நம் வீட்டிலிருந்து அரைமணி நேரத்தில் பஸ்ஸில் போய்விடலாம். பி.ஏ. படித்திருக்கிறார். மின்சார வாரியத்தில் வேலையாம். மாதம் இருந்து கிடைக்கிறது. பெண்ணான் உண்டு. நாற்பது பவனும், இரண்டாயிரம் ரொக்கமும், மற்றபடி வழக்கமான சீரும் கேட்கிறார்கள். எல்லாக் கல்யாண செலவும் நம்முடையது. நம் வீட்டுப் பெரியவர்களுக்குத் திருப்தி. உமாவிற்குப் பரம திருப்தி. இப்போதெல்லாம் சினிமா பாட்டுக்களை சத்தமாகவே பாடுகிறாள். அத்தை திட்டுவதில்லை. மாமா உங்களுக்கு விவரமான கடிதம் போடுவார்’ என்றெழுதிவிட்டு ‘பி.கு: எனக்கு இரண்டு சந்தேகங்கள். 1. நீங்கள் பிரைவேட்டாக பரிசை எழுதி உங்கள் படிப்பை முடித்து பட்டம் வாங்க வழியுண்டா? கல்யாணப் பத்திரிகையில் பி.ஏ. என்று போட்டால் நன்றாக இருக்குமே. 2. உங்களை கல்யாணம் செய்து கொள்ள எவ்வளவு வரத்தசனை தர வேண்டியிருக்கும்?’ என்று கேள்வி எழுப்பி இருந்தாள்.

‘1. பி.ஏ. முடிப்பது பற்றி விசாரிக்கிறேன். 2. எனக்கு எவ்வளவு தரலாம் என்று நீதான் சொல்லேன். பொருளை வாங்குபவர்கள்தானே எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்?’ என்று பதில் எழுதிப் போட்டேன்.

15

மறுநாள் காலை அலுவலகத்தில் நுழைந்ததுமே ‘பெரியவர் அழைக்கிறார்’ என்று அமைதியான குரலில் கூறினான் தேவராஜன். என்னிடம் அவன் காட்டிய நிதானம் ஏதோ ஒன்று

ஆர்வத்தால் ஆண்டவனை நாடும் மனிதனை ஆண்டவனும் தன்னை நாடும்படி வற்புறுத்துவதுண்டு.

தவறாக நடக்கப் போகிறது என்று எனக்குக் கூறியது. தேசாய்ஜியின் அறைக்குள் ஐனிஷாவும் இருந்தாள்.

‘தினமும் காலையில் அலுவலகம் வந்து விட்டு உடனே போய் விடுகிறாய். என்ன வேலை செய்கிறாய் என்று வாய்மொழியாகவோ, எழுத்து மூலமோ எவரிடமும் எந்த குறிப்பும் தருவதில்லை. நீ உண்மையிலேயே வேலை பார்க்கிறாயா என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளது’ என்றார் தேசாய்ஜி.

‘உங்களுக்கா?’ என்று கேட்டேன்.

‘எனக்கில்லை. மற்றவர்களுக்கு’ என்றார் தேசாய்ஜி.

‘பன்மை எதற்கு? ஒருமைதான் பொருத்தமாக இருக்கும்’ என்றேன்.

புன்னகைத்தார் தேசாய்ஜி.

‘என் வேலை மனித உறவுகளைச் சரியாகப் பார்த்துக் கொள்வது. நம் இறக்குமதி முழுமையாக மத்திய அரசாங்க அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. விற்பனையோ மாநில அரசாங்க அதிகாரிகளின் தயவில் நடக்கிறது. அவர்களிடம் என்னென்ன பேசினேன் என்பதை எல்லோரிடம் சொல்ல முடியாது. இன்று வரை நம் கம்பெனிக்கு அதிகாரிகளால் ஒரு தொந்தரவும் வந்ததில்லை. அதுவே நான் சரியாக வேலை பார்ப்பதற்கான அத்தாட்சி. மற்றபடி நான் சரியானவன் என்று எவருக்கும் எப்போதும் நிரூபிக்க முயன்றதில்லை. வாழ்வு காட்டுவது போதாதா?’ என்றேன்.

‘தகுதி இல்லாதவன்தான் தந்திரங்கள் செய்வான். வேலையை தக்க வைத்துக் கொள்ள நான் இன்னின்ன காரியங்களை இப்படியிப்படி பிரமாதமாகச் செய்திருக்கிறேன், நான் மற்றவர்களைவிடச் சிறந்தவன்’ என்று நிரூபிக்க முயன்று கொண்டே இருப்பான்’ என்று கோபத்துடன் சொன்னாள் ஐனிஷா.

அவதார புருஷனை மட்டுமே ஆண்டவன் நிர்ப்பந்திக்கிறான்.

‘சார், நான் சொல்வது அகந்தையின் வெளிப்பாடு என்று வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் யார், எப்படிப்பட்டவன் என்பது எனக்குத் தெரியும். என் திறமைகளையும், தகுதியையும் அறிவேன். அவற்றின் எல்லைகளையும், என் பலவீனங்களையும் நானறிவேன். எதையும் மற்றவர்களுக்கு நிரூபிக்க நான் முயன்றதே இல்லை’ என்றேன்.

‘உண்ணப் பற்றி எனக்கும் தெரியும். ஆனால் எனக்கொரு சிக்கல் உண்டாகி இருக்கிறது. நம் கம்பெனி கடன் வாங்கியிருக்கும் வங்கியின் புதிய மேலாளராக தேவின் உறவினர் வந்திருக்கிறார். நம் கம்பெனி நன்றாக இருக்க வேண்டுமானால் அவர் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும். அவர் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டுமானால் தேவ் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும்’ என்றார் தேசாய்ஜி.

‘அந்தப் பிரச்சனையை என்னிடம் விடுங்கள். என்கணவரிடம் சொல்லி தேவராஜனின் சொந்தக்காரரை மதராசுக்கே திருப்பி அனுப்பி விடுகிறேன்’ என்றாள் ஐனிஷா.

அவன் சொன்னதைப் பொருப்படுத்தாமல் என்னிடம் ‘நல்ல சம்பளம் கொடுத்தால் உண்ணப் போல நன்றாக வேலை செய்யவர்கள் பலர் எனக்குக் கிடைப்பார்கள். ஆனால், என் தேவையறிந்து செயல்படுபவன் தேவ்’ என்றார் தேசாய்ஜி.

‘புரிகிறது சார். உங்கள் உத்தரவு எதுவானாலும் நிறைவேற்றுகிறேன்’ என்றேன்.

‘தேவிடம் உன் ராஜினாமா கடிதத்தை கொடுத்து விடு. உன் வேலைகளை இனி அவன் பார்த்துக் கொள்வான். ஐனிஷாவிடம் மூன்று மாத சம்பளத்தை வாங்கிக் கொள். கடவுள் உண்ண வழி நடத்துவார்’ என்றார் தேசாய்ஜி.

‘சரி’ என்றேன்.

‘குருவை அனுப்பக் கூடாது’ என்று உரத்த குரலில் சொன்னாள் ஐனிஷா.

வாய்மொழி உலகெங்கும் கழனத்தில் பரவுகிறது.

‘அவனே சரி என்கிறான். உனக்கென்ன?’ என்று அலட்சியமாகச் சொன்னார் தேசாய்ஜி.

அவரை வணங்கி விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

நான் என் மேஜையில் அமர்ந்து ராஜினாமா கடிதம் எழுதும்போது, தேவராஜன் அவசரமாக அலுவலகத்தை விட்டு வெளியே சென்றான். அவன் மேஜை மீது கடிதத்தை வைத்து விட்டு ஜனிஷாவிடம் சென்றேன்.

‘மூடா, நீ மட்டும் கொஞ்சம் ஒத்துழைப்பு தந்திருந்தால் பெரியவரின் வாயை மூட வைத்திருப்பேன்’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘போய்விடு என்று சொன்னபின்னும் தொடர்ந்திருக்க நான் ஜடமில்லை’ என்றேன்.

‘தேவராஜனின் சூழ்ச்சியில் தேசாய்ஜி சிக்கிக் கொண்டு விட்டார். பெரியவர் செய்தது சரியில்லை. ஓரவஞ்சனை. இனி இந்த நிறுவனத்தில் பல பிரச்சனைகள் வரப் போகின்றன’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘நானிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் இந்த நிறுவனம் நம்முடையது. இது என்றும் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று மட்டுமே என் மனம் விரும்பும்’ என்றேன்.

‘தேவராஜன் சதிகாரன். அசல் ஆதாயபுத்திக்காரன். ஒரே மாதத்தில் உன் வேலையை கெடுத்து விட்டான். உன்னைப் போன்ற நல்லவனுக்குக் கெடுதல் செய்தவன் வாழ்நாள் முழுவதும் அழிப் போகிறான்’ என்று ரகசியம் பேசும் குரலில் சொன்னாள் ஜனிஷா.

‘தேவராஜன் எனக்குக் கடவுள் போல. என் மீது கொண்ட அன்பால், தன் குரூர முகத்தைக் காட்டி இருக்கிறான். வாழ்க்கையில் விரைவாக என்னை உயர்த்துவதற்காக முயற்சி செய்கிறான். இனிய முகத்தை அவன் காட்டியிருந்தால் புதியதைப் பற்றி யோசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு வந்திருக்காது. இங்கேயே குமாஸ்தா போல வாழ்ந்து ஓய்வு பெற வேண்டியதாகி

தன் காரியம் நாடெங்கும் பரவ விரும்புவர் வாய்மொழியை நாட வேண்டும்.

இருக்கும். இனிதான் எனக்குப் புதிய பெரிய வாழ்க்கை ஆரம்பமாகப் போகிறது’ என்றேன்.

‘சொல்லித் தந்தவளுக்கே சொல்லித் தருகிறாயா!’ என்ற ஜனிஷா பணத்தை எண்ண ஆரம்பித்தாள்.

‘நேற்று வரை வேலை செய்ததற்கான சம்பளம் மட்டும் போதும்’ என்றேன்.

‘சட்டப்படி உனக்கு மூன்று மாத சம்பளம் கேட்க உரிமை உண்டு. வாங்கிக் கொள்’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்த நான் விரும்பவில்லை. அதைச் செய்தால் எனக்கு வேலை கிடைப்பது மூன்று மாதங்கள் தள்ளிப் போய்விடக் கூடும்’ என்றேன்.

‘மூடா’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘கொடுத்தவன் எடுத்துக் கொண்டான். எடுத்தவன் நிச்சயம் திருப்பிக் கொடுப்பான். அல்லது பெரிதாக வேறொன்றைத் தருவான்’ என்றேன்.

‘அதுவரை என்ன செய்வாய்?’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘பெறக்கூடிய தகுதியை வளர்த்துக் கொள்வேன். எதுவும் தானாகவே வரும்வரை காத்திருப்பேன்’ என்றேன்.

‘இந்த வருஷம் காஞ்சனாவை கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாயே?’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘காலம் கூடிவரும்வரை காத்திருக்க வேண்டியதுதான்’ என்றேன்.

‘நீ செய்த முட்டாள்தனத்தினால் நீ காத்திருக்க வேண்டியதுதான். அவன் எதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்?’ என்றாள் ஜனிஷா.

‘இந்த வருஷத்திற்குள் நல்லது நடக்கும். ஒருவேளை எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை என்றால் அவனை வேறு நல்ல

சமூக வாழ்வை தன் வாழ்வாக்கியவருக்கு அது முடியும்.

மாப்பிள்ளைக்குத் தரும்படி நானே மாமாவிடம் சொல்லி விடுவேன்' என்றேன்.

'அதைக் காஞ்சனாவிடம் உன்னால் சொல்ல முடியுமா?' என்றாள் ஜூனிஷா.

'முடியாதுதான். ஆனால், பிடித்திருக்கிறது என்பதற்காக ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு, அவளைச் சிரமத்தில் தள்ளமாட்டேன். காதலிப்பது உண்மையென்றால் அவளை எல்லா வசதிகளோடும் வாழ வைக்கும் தகுதியை நான் அடைந்தே தீர வேண்டும். அதன்பின்தான் கல்யாணம்' என்றேன்.

பெருமூச்சு விட்ட ஜூனிஷா 'வேறு வேலை கிடைக்கும் வரை பட்டினியா கிடப்பாய்? பசித்தால் பட்டினி கிடக்காதே. அக்கா இருக்கிறேன். நள்ளிரவென்றாலும் தயங்காமல் என் வீட்டிற்கு வா. உனக்குச் சுடச்சுட சப்பாத்தி செய்து தருவேன்' என்றாள்.

'அப்படியானால் நான் எதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டும் பெறுன்னீ? ' என்று கூறி அவள் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டேன். அதற்கு மேல் அங்கிருந்தால் என் கண்களில் நீர் பொங்கிவிடும் என்பதால் 'இரு, இரு' அன்று அவள் சொல்லச் சொல்ல உடனே விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

ஏஃஹ

(தொடரும்)

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 12/01/2020 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயணதைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

வசுலாகாத பணம்

திவாலாகும் தொழில்கள் திவாலாகும் காரணம் பல

- 1) பொறுப்பற்றுக் கவனிக்காமல் விடுவது.
- 2) திறமையற்ற வன் ஆசையினால் தொழில் ஆரம்பிப்பது.
- 3) திறமையுள்ளவன் பணத்தை விரயம் செய்வது.
- 4) பெண்ணைத் திருப்தி செய்ய பணத்தை நகையாக மாற்றுவது.
- 5) இரண்டாம் தலைமுறை திறமையற்றது.
- 6) சிறு வயதில் சம்பாதிக்கும்முன் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க விரும்புவது.
- 7) ஆடம்பரம்.
- 8) சூது விளையாடுவது.
- 9) வசுலாகாத பணம்.
- 10) பெரும் திறமையுள்ளவனுக்கு அறிவில்லாதது.
- 11) அவசர புத்தி.
- 12) திறமையுள்ள மகனை அறிவற்ற பெற்றோர் தம் சொற்படி நடக்கச் சொல்வது.
- 13) பிறர் மேல் பொறாமைப்பட்டு உடனுள்ளவர் முன்னுக்கு வருவதைத் தடை செய்வது.
- 14) முழுச் சோம்பேறித்தனம்.

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

வராத பணம் வராததற்குப் பல காரணங்களுண்டு.

- 1) கண் மூடி கடன் தருவது.
- 2) திறமையற்றவன் கடன் கொடுத்தால் பணம் வராது.
- 3) தான் வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் நாம் கொடுத்தது வராது.

அப்படிப்பட்டவருக்கு எல்லாப் பணமும் வருவதற்கு வழியுண்டு. அவரே அன்பரானால் தொழில் மூடியதைத் திரும்ப ஆரம்பித்து சீக்கிரத்தில் வளம் பெறலாம். அவர் பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பிக்கும்முன் முதற்காரியமாக கடந்த காலத்தில் தான் பெற்ற சிறு, பெரிய பணங்களை நினைவுபடுத்தித் திருப்பித் தர ஆரம்பித்தால் அவருக்கு வர வேண்டிய பணங்கள் வர ஆரம்பிக்கும்.

10 ரூபாய்தானே 10 வருடமாகி விட்டது என அலட்சியமாக இல்லாமல் அதையும் இன்று திருப்பித் தந்தால் அதே போல் நமக்கு வர வேண்டியவை உடனே வருவதைக் காணலாம். பணம் தவிர மற்ற பொருட்களைப் பெற்றுத் தராதவை இருந்தாலும் அதற்கும் அதே குணம் உண்டு. 1970-இல் 100 ரூபாய் வாங்கியதை 2010-இல் 100 மைல் பிரயாணம் செய்து கொடுத்தவருண்டு. பொருட்கள் பாக்கியாக இருப்பதைப் போல் கடமைகள் பாக்கியாகும். 650 சம்பளக்காரருக்கு 30,000 ரூபாய் கடனாகியது. அவர் மூத்த பிள்ளை. குடும்பத்தை 30 வருஷமாக கவனிக்காமல் மனைவியுடன் வாழ்க்கையை அனுபவித்தவர். அவர் மறந்த கடமை பாரமான கடனாயிற்று.

ஒக்டை